

Wat jongeren ervaren en getuigen

nieuwe
opwekkende ervaringen
en lessen

door

Jan A. Baaijens

Kapelle

2011

Copyright: Jongerenpastoraat Jan A. Baaijens

Inhoud

Veilig door het reinigend bloed
Hoe witte stenen werden gebruikt
Gedenkstenen
Een bijzondere 'stille tijd'

'Ik kan God niet genoeg bedanken!'
'God is zo goed'
Een witte keursteen
'Ineens gingen mijn ogen voor Hem open'
Ik bouw op U, mijn Schil en mijn Verlosser
Glorie aan God!

Persoonlijke getuigenissen
Opwekkende ervaringen in een zondagsschool
Opwekkende ervaringen bij jonge tieners
Aparte Bijbelstudiegroepjes
Je wordt geroepen
Aanrading of aanraking?

Het bloed van Jezus beschermt en reinigt ons
Jezus als een onschuldig offerlam
Heer, Uw bloed dat reinigt ons
Achter het bloed ben je veilig

Wandel in het licht
Breng jouw zonden aan het licht

De eerste Bijbelstudie op het kamp:
Het bloed zal u tot een teken zijn

Hoe komen jongeren en ouderen tot geloof?

Gods uitnodiging tot Zijn genadeverbond

Reformatrische geloofsleer

De redelijke godsdienst

Wedergeboorte en het gevolg...

Geloofsdaden

Het gelovig aannemen van Jezus

Geestelijke vriendschappen

Een passieve of een actieve wil?

Is alles onder controle?

De waarheid maakt vrij!

Een goede evangelist

De bewogenheid over verloren zielen

In het Evangelie komt Jezus bij ons op bezoek

Het Koninkrijk van God is nabij gekomen

Veilig door het reinigende bloed

Ik heb al eerder een verslag van gemaakt over zegenrijke jongerensamenkomsten. Daarin komt naar voren dat je veel mag zien op de wolk, als teken van de tegenwoordigheid van God. Wij mochten in 2008 en 2009 op momenten tijdens deze samenkomsten geestelijk 'onder de wolk' verkeren, waaronder we opwekkende ervaringen beleefden.

In 2010 en 2011 heb ik op het bloed mogen gezien als teken en werkende kracht van God. Het verzoenende, reinigende en beschermende bloed van Jezus is een wonderlijke werkelijkheid, met een bijzondere uitwerking in het hart en leven van de gelovigen. Door het zien op de liefde van Jezus en Zijn verzoenend bloed komen ook jongeren tot geloof. De boze machten worden er ook door op afstand gehouden.

Er was toen een jongerenkamp, waar vooraf door de leiding is gebeden om de bescherming door het bloed van Jezus, zoals men achter het bloed op de deurposten in Egypte veilig was. Er werd biddend gevraagd om de bescherming tegen boze machten tijdens ons verblijf in het kampoord en om de aanwezigheid van God. We hebben dit op een opmerkelijke wijze mogen ervaren. De jongeren hebben dit ook opgemerkt.

Een deelneemster mailde me achteraf:

'Ik vond dit kamp echt zo bijzonder. Het was voor mij vooral bijzonder omdat ik de mensen waarbij ik in het groepje zat, nog niet zo lang kende en wij hebben mede

door kamp zo'n prachtige band gekregen. ik heb de aanwezigheid van God tijdens het lied 'Glorie aan God' zo duidelijk gevoeld! We hebben als groep elkaar omhelzend het lied gezongen, met tranen die over onze wangen liepen!

Ik vond het ook heel mooi dat u bij het voordrachtje van uw groepje nog zei: 'Door het bloed dat aan dit kamphuis zit, is de duivel hier niet binnen! Voor mij voelde dat toen als een overwinning, omdat ik toen zojuist die ochtend tijdens stille tijd had ervaren dat de duivel die in mij zat, weg was gegaan! Aan de ene kant had u gelijk met uw uitspraak, maar later hebben wij als groep nog dingen meegemaakt, die wij echt zien als aanvallen van de duivel! We hebben als groep heel veel intensief met elkaar gebeden, en Gods aanwezigheid was zó duidelijk aanwezig! Met tranen in mijn ogen denk ik terug aan de gebeden en gesprekken, die we met elkaar hebben gehad!

Ik wil de leiding ook nog allemaal bedanken voor hun inzet en liefde die ze hebben opgeofferd!

Wat wij als groep aan iedereen willen meegeven is de tekst uit Johannes 15:13 (en ik zou ook heel graag willen dat die tekst in het verslag terugkomt!):

'Niemand heeft meerder liefde dan deze, die zijn leven geeft voor zijn vrienden!'

We hebben na het lezen van die tekst met elkaar als groep afgesproken dat we er voor elkaar zouden zijn, 24 uur per dag, 7 dagen per week. we hebben nu zo'n goede band met elkaar gekregen. we voelen ons nu geen vrienden meer, maar familie. allemaal broers en zussen.

Pas hoorde ik nog een opmerking over ons groepje, die voor altijd in mijn hoofd zal blijven zitten: 'Aan het eind van het kamp moesten we natuurlijk afscheid nemen van elkaar. We gaven elkaar knuffels, enz. Een moeder van een meisje van onze groep stond zo te wachten op haar dochter en een van de leiding kwam naast haar staan. Ze zei: ja, ze kunnen maar geen afscheid nemen hè! Het lijkt wel een familie!'

Ik vond het zó bijzonder dat dit van onze groep werd gezegd, ook omdat wij tijdens dat kamp de beslissing hadden gemaakt om als familie door het leven te gaan en niet meer als vrienden. Die opmerking zal altijd in mijn geheugen gegrift zijn!

Ook de witte steen vind ik zo duidelijk en toch heel bijzonder! Ik wil de kampleiding bedanken voor dit mooie tastbare teken en herinnering!

Ik zou nog zoveel kunnen zeggen, maar ik kan alleen nog maar zeggen, dat dit kamp zo gezegend is geweest!'

Hoe witte stenen werden gebruikt

Tijdens een jongerensamenkomst had een inleider witte stenen meegenomen, die we in onze hand konden houden. Er waren er meer dan genoeg. Iedere aanwezige kreeg bij aanvang een witte steen. Aan deze stenen werden symbolische betekenissen gegeven, om ons iets te leren. Het heeft ons verwonderd, wat dit bij de jongeren heeft uitgewerkt. Velen begrepen waar hun steen op zag en welke geestelijke lessen eruit konden worden gehaald. De eerste keer moesten we met de steen in onze hand bedenken van welke zonden, gebreken of pijn we verlost wilden worden. Daarover waren we een klein poosje in stil gebed. Misschien zijn er geweest die daarbij dachten aan een belangrijke persoonlijke zonde. Anderen hadden wellicht meerdere zonden waar ze vergeving en bevrijding voor verlangden. Dat moest je dan maar in die ene steen leggen. In de Christenreis van Bunyan heeft Christen ook een pak van zonden op zijn rug. Het zat allemaal verborgen in dat ene pak.

Weer anderen kunnen gebreken en pijn in hun steen hebben gelegd.

Na de gebeden mochten we de stenen voorin de zaal bij elkaar leggen. Daar bleven ze liggen tot op het eind van het kamp. We hadden onze stenen (zonden, gebreken, zorgen, pijn en lasten) daar als het ware voor Gods aangezicht gelegd. Ik denk dat de meesten hierin eerlijk zijn geweest. Het heeft veel jongeren wel beziggehouden in de komende tijd op het kamp. Het kwam in de bespreking in de aparte Bijbelstudies ook wel aan de orde.

Gedenkstenen

De gedenkstenen in Israël waren ook 'reminders', waardoor je terug bleef denken aan de daden van God, het gemaakte verbond of beloften die waren gedaan. Zo waren er twaalf gedenkstenen aan de oever van de Jordaan en was er een Eben-Haëzer (een steen der hulp: tot hiertoe heeft de HEERE ons geholpen).

Er zijn trouwens genoeg voorbeelden in de Bijbel te vinden over voorwerpen en afbeeldingen, die iets betekenen of afbeelden.

We lezen in de Bijbel over gedenkstenen en tekens, die ons iets leren, aan iets herinneren, iets uitbeelden, op iets zien. Het kan ook op iets van God zien. Het bloed aan de deurposten in Egypte ziet op het beschermende bloed van het Lam van God. De koperen slang zag op Jezus aan het kruis. De wijn en het brood bij het avondmaal zien op het verzoenend bloed van Jezus en het levende Brood (waar ook het manna op ziet).

Een bijzondere 'stille tijd'

Tijdens de stille tijd op donderdagmorgen in het kampoord waren de jongeren geruime tijd (misschien wel een half uur) opmerkelijk stil voor zichzelf bezig met bidden en Bijbellezend. Er werd ook in tweetallen stille tijd gehouden. In een gebedsruimte waren er nog meer bezig met het overdenken van Gods Woord, het luisteren en bidden. Velen hebben deze stille tijd ervaren als een soort heilig moment. Er heerste een opmerkelijke sfeer van toewijding en afzondering voor de Heere. Er was een opzien tot God, een inkeer in zichzelf en een uitzien tot het heil in Jezus Christus. Jongeren wilden verlost worden van hun 'stenen' en worden aangeraakt door de liefde van Jezus.

Rond de zeventig jongeren vanaf 12 jaar waren daar in een opmerkelijke rust bezig met hun stille tijd, terwijl een aantal van hen de aanwezigheid van God heeft ervaren. Er zijn ook getuigenissen van geweest, die niet in dit verslag zijn opgenomen.

Er waren een aantal bijzondere momenten tijdens het kamp. Bij veel jongeren werd het verlangen gaandeweg opgewekt. Bij sommigen is het geleidelijk gegaan, bij anderen brak het licht en het nieuwe inzicht sneller door.

'Ik kan God niet genoeg bedanken!'

Een deelneemster van 16 jaar reageerde:

'Ik heb tijdens deze kampdagen zoveel nieuws ervaren.

Ik weet niet precies wanneer het begon, ik denk ongeveer zo'n anderhalf jaar geleden. Ik begon naar de God van de hemel te verlangen in plaats van naar de hemel. En ik had geen rust meer. Slapen deed ik bijna niet meer, ik worstelde met mijn zonden, ik bleef lang wakker liggen en bidden, dan weer draaien en woelen, weer bidden, en uiteindelijk viel ik uitgeput in slaap. Vele nachten heb ik zo doorgebracht, ik klampte me vast aan sommige Bijbelteksten, maar dan wist ik weer

niet zeker of ze wel voor mij bedoeld waren. Rust had ik niet. Echt niet. Ik was bang dat ik niet op tijd zou zijn, elke dag was ik bang dat ik niet meer thuis zou komen, elke avond was ik bang dat ik niet meer wakker zou worden. Mijn concentratie begon te verdwijnen, ik dacht voortdurend aan mijn verbroken relatie met God en hoe ik dat kon verbeteren, hoe ik naar God toe moest.

Ook op het kamp heb ik niet veel geslapen. De eerste nacht lag ik ook zo te woelen, ik kon de slaap niet vatten. Om half 3 ging ik de gang op, waar ik iemand tegenkwam waar ik een poosje mee heb gepraat en gebeden, ik kwam weer terug, maar nog kon ik niet slapen. Uiteindelijk viel ik toch in slaap, maar het was nog steeds niet goed tussen mij en God, mijn zonden stonden me zo verschrikkelijk in de weg. Ik durfde mijn stenen niet bij God te laten, ik durfde er niet op te vertrouwen dat Hij er goed voor zou zorgen.

Ik kwam er gaandeweg steeds opnieuw achter dat ik niet naar mijzelf moest kijken, ik moest niet naar mijn zondige hart kijken; ik moest naar Christus kijken en naar het kruis, en dat vond ik heel erg moeilijk. Ik kon niet begrijpen, dat ik vooruit moest kijken en niet naar beneden, dat ik niet moest kijken, hoeveel zonden ik wel gedaan had, maar voor hoeveel zonden Christus gestraft is.

Ik zei: "Ik weet dat God voor mijn stenen zal zorgen, dat Hij dat goed doet, maar ik durf niet. Ik durf er niet op te vertrouwen." En ik hoorde zelf hoe lekker tegenstrijdig ik weer was.

Ook hebben we gebeden, ik heb tegen God gezegd dat ik het zo vreselijk moeilijk vond om mijn stenen bij Hem te laten en ik heb Hem gevraagd om ze vast te pakken zodat ik ze niet mee terug zou kunnen nemen. Weer liet ik mijn stenen zien, maar weer nam ik ze mee terug. Nog was het niet goed tussen mij en God, maar ik was er in ieder geval van overtuigd dat God mijn stenen wilde aannemen.

Donderdag, tijdens de stille tijd, heb ik opnieuw mijn stenen voor God neergelegd, en weer gevraagd of Hij ze wilde pakken, zodat ik de kans niet kreeg om ze mee terug te nemen.

En eindelijk keek ik vooruit, naar Christus, in plaats van naar mijn zondige hart. Hij tilde mijn hoofd op. Ik kon het niet zelf, maar Hij tilde mijn hoofd op, zodat ik Hem zag.

Ik keerde terug zonder die stenen. Ik voelde me zo bevrijd, en ik had eindelijk rust. Ik kan nog steeds niet begrijpen dat het gebeurd is. Het is gedaan met die stenen. Verboden te vissen!

Ik besepte hoe vreselijk klein ik ben, en hoe groot God is! Daarna heb ik ook heel veel gehuild, van verdriet omdat Jezus door mij stierf, en van blijdschap omdat Jezus ook voor mij stierf. Ik besepte wat dat voor mij betekende! Ik kan God niet genoeg bedanken en ik gun dit iedereen! Echt iedereen, jullie ook!

'God is zo goed'

Een deelneemster van 15 jaar mailde me:

'Ik vond het een heel mooi kamp. Het was voor mij de eerste keer, en ik heb nog niet eerder mee gemaakt dat ik God zo dichtbij voelde. Ik werd dan helemaal warm van binnen en begon helemaal te zweten en te trillen. Normaal huil ik niet zo snel maar ik heb dit kamp toch een paar keer moeten huilen, omdat ik het zo mooi vond.

Je voelt ook een eenheid met elkaar, we willen met z'n allen God dienen!

Het mooiste moment vond ik dat we (...) glorie aan God zongen.

Ik was eerst zo koud en hard. Toen ben ik voor het eerst mee geweest naar de Bijbelstudie en vond het daar heel mooi, ik wilde vaker mee... en toen het kamp.

God is zo goed dat Hij mij, met zoveel zonden, met Zijn liefde tot zich heeft getrokken. Ik ben nu echt van Hem gaan houden, en wil nooit meer bij Hem weg.

Het teken met de witte stenen vond ik ook prachtig. De steen die ik gepakt had aan het eind, paste precies in mijn hand. Het was alsof die steen precies voor mij is bedoeld. Hij ligt nu op mijn nachtkastje! Na het kamp ben je vol van liefde en stap je zo de koude wereld in, maar gelukkig blijft Jezus bij mij. Ik heb ook andere mensen leren kennen. Het was ook heel gezellig. Ik ga zeker de volgende keer (D.V.) weer mee op kamp!

Een witte keursteen

Op het eind van het kamp werd gewezen op de reiniging en vergeving door het bloed van Jezus. Hans had het in de afsluitende toespraak over de witte keursteen. We lezen hierover in Openb.2:17: 'Die oren heeft, laat hem horen, wat de Geest tot de gemeenten zegt. Die overwint, Ik zal hem geven te eten van het manna, dat verborgen is, en Ik zal hem geven een witte keursteen, en op de keursteen een nieuwe naam geschreven, die niemand kent, dan die hem ontvangt.'

De witte keursteen ziet ook op de vergeving van zonden en het gereinigd zijn voor God door het bloed van Jezus Christus. Het ziet op wat wij mogen hebben in Christus. Het ziet dus ook op het zijn in Christus.

Hierop moeten wij ook leren zien. De meeste jongeren zullen dit hebben begrepen. Een leider gaf symbolisch de steen aan een jonge deelneemster en vroeg haar waar deze op zag. Ze nam de steen aan en zei: 'Op Christus'. Op dat moment barstte ze in tranen uit. En er was ook bij anderen ontroering.

Bijna alle jongeren hebben een witte steen mee naar huis genomen. Daarvoor hadden zij op vrijdagmorgen al aangegeven dat ze de Heere wilden dienen. We hopen en bidden dat dit een gezegend, positief gevolg zal hebben!

'Ineens gingen mijn ogen voor Hem open'

Een jongen van 16 jaar mailde me achteraf, dat hij bevrijding heeft mogen ervaren. Zijn ogen gingen voor Jezus open. Hij voelde Zijn liefde (als een soort stem) in zijn hart. Voor hem stond vast: 'Ik wil Jezus dienen!'

Hij getuigde naar mij toe: 'Ik was wel op zoek naar Hem, maar niet echt van 'nu moet het gebeuren', want ik wou toch ook nog wel graag de wereld, maar dat is nu helemaal weg.

Ik wil aan alle jongeren vertellen: zoekt hem vroeg in je leven nu het nog kan. Ik dacht ook altijd: 'dan mag je niks meer', maar als je God kent, dan wil je dat ook helemaal niet meer, en het is toch zo fijn. Dit wil ik vertellen (omdat ik dat zelf ook altijd dacht en dat brengt je verder van Hem weg en dat is niet de bedoeling).'

Het gebeurt ook wel dat een verlangend hart van een jongere nog geen vervulling ontvangt tijdens een jongerensamenkomst, maar later wel tijdens een kerkdienst. Een meisje ontving een zegen tijdens de oudejaarsdienst na het kamp. Een predikant verklaarde tijdens deze kerkdienst haar hart vanuit de tekst 'Ik weet uw werken'. Deze tekst komt een aantal keren terug in Openb.2 (waar het in vers 17 trouwens ook gaat over de witte keursteen). De Heere kwam in deze dienst bij haar over met Zijn licht en liefde. Ze heeft daarna getuigd van haar geloof.

Op deze wijze ontvangen jongeren ook zekerheid tijdens kerkdiensten. Deze vastigheid kan op deze jonge leeftijd ook wel weer wegebben, maar met vallen en opstaan, gaan ze toch vooruit op de weg van het heil. Een zegen in een jongerensamenkomst wordt opmerkelijk vaak bevestigd in verschillende kerkdiensten, die daarop volgen. En dat terwijl de prediker er niets van wist. We zien dan dat dit van Hogerhand zo moet zijn bestuurd.

Ik bouw op U, mijn Schild en mijn Verlosser

Een Bijbelstudiegroepje hield ons op de laatste morgen van het kamp voor, hoe de Amalekieten werden verslagen en verdreven. Dit kunnen de boze machten in ons leven zijn. God gebruikte hiervoor een biddende Mozes en er was ook een banier die werd opgeheven. Dit heeft voor ons een belangrijke betekenis. Mozes noemde het altaar, dat hij daarna bouwde: 'De HEERE is mijn Banier!' Als wij op de HEERE mogen bouwen, zal hij ons de overwinning geven op de boze machten die ons bestrijden. Er waren ontroerende momenten toen daarna lied 89 uit de gele bundel werd gezongen:

'Ik bouw op U, mijn Schild en mijn verlosser.
Niet eenzaam ga ik op de vijand aan.
Sterk in Uw kracht, gerust in Uw bescherming;
Ik bouw op U en ga in Uwe Naam.

Gelovend ga ik, eigen zwakheid voelend.
En telkens weer moet ik Uw kracht verstaan.
Toch rijst in mij een lied van overwinning.
Ik bouw op U en ga in Uwe Naam.

Ik bouw op U, mijn Schild en mijn Verlosser.
Gij voert de strijd, de huld' is U gewijd.
In 't laatste uur zal 'k zegevierend ingaan,
In rust met U, Die mij hebt voortgeleid.'

Glorie aan God!

Daarna gaf het samen zingen van lied 49: 'Glorie aan God' een bijzondere uitwerking. Heel wat jongeren werden er door geraakt. Enkele getuigenissen zijn in dit verslag opgenomen, maar anderen hebben het ook gehad over een persoonlijke zegen tijdens dit lied. Dit lied zingen we meestal aan het eind van de jongerensamenkomsten. We doen dit dan staande, omdat we de Heere God hiermee willen eren en danken.

Ik laat het lied 'Glorie aan God'
('Glory to God' van M. Williams) hieronder volgen:

'Refrein: 'Glorie aan God. (4x)

Lof zij de Heer, Hem komt toe alle eer,
Hij is 't Lam, dat regeert tot in eeuwigheid.
Zijn Woord is macht, heeft ons vrijheid gebracht.
Wij aanbidden, wij knielen voor Jezus.
Groot is Zijn troon, eeuwig Zijn kroon.

Overwinnaar zal Hij zijn, over zonde dood en pijn.
Heel het rijk der duisternis, weet Wie Jezus Christus is:
Hij is de hoogste Heer!

Refrein: ...

Kondigt het aan, door de kracht van Zijn Naam:
'Heel de aard' wordt vervuld van Zijn glorie!
Satan, hij beeft, want hij weet: Jezus leeft!
Hij 's verslagen, het Lam troont voor eeuwig!
Overwinnaar zal Hij zijn, over zonde dood en pijn.
Heel het rijk der duisternis, weet Wie Jezus Christus is:
Hij is de hoogste Heer!

Refrein: ...

Eer deze God en geef Hem heel je hart.
Hij geeft schuldigen liefd' en genade.
Vertrouw op Hem, lees Zijn Woord, hoor Zijn stem,
Ga terug naar de hemelse Vader.
Hij wacht op jou, groot is Zijn trouw.
Overwinnaar zal Hij zijn, over zonde dood en pijn.
Heel het rijk der duisternis, weet Wie Jezus Christus is:
Hij is de hoogste Heer!

Refrein: ...'

Persoonlijke getuigenissen

Een meisje van 15 jaar getuigde achteraf:
'Ik heb het kamp echt als heel bijzonder ervaren, voor het eerst in mijn leven heb ik echt Gods Geest in mij gevoeld. Vooral de laatste dag met de voordrachtjes was heel bijzonder voor mij. Ik ging als een heel ander iemand naar huis dan dat ik gekomen was. En nu voel ik mij veilig geborgen. Lof zij de HEER die dit aan mij heeft gedaan. Hem komt alle aanbedding toe.'

Na een 'aanraking' en het zien en ervaren van de liefde van Jezus, moet er een weg van verdere bekering, verdieping in geloofsgroei volgen. Het zaad van het Evangelie is gestrooid in het hart van de jongeren. Nu moet het zich positief gaan ontwikkelen en niet van tijdelijke aard zijn. Het mag ook niet worden overwoekerd en verstikt door de zorgen van het leven en de verleidingen van het moderne leven. We zien uit naar de verdere vrucht!

Het is belangrijk voor de jongeren dat ze de maandelijkse Bijbelstudies en jongerensamenkomsten blijven volgen. Op de eerstvolgende avond, 15 januari 2011, waren we met meer dan 130 personen bij elkaar. De enthousiaste deelnemers van de Bijbelstudie hadden ook weer nieuwe jongeren meegenomen. Het oprechte geloof komt goed naar voren in de volharding, de blijvende honger naar Gods Woord en het verlangen naar de liefde van Jezus.

Opwekkende ervaringen in een zondagsschool

Kinderevangelist Bill Wilson heeft in 1980 een omvangrijk kinderwerk van zondagsscholen in Brooklyn, New York opgezet. Inmiddels komen er meer dan 25.000 kinderen wekelijks naar de samenkomsten. God is daar duidelijk aan het werk. De liefde van Jezus Christus overwint veel kinderharten. Bill weet ook met zichtbare zaken en voorbeelden de aandacht van de duizenden kinderen te boeien. Ze leren daardoor belangrijke, ingrijpende geestelijke lessen.

Hij verklaart ons: 'Bij de Metro-zondagsschool bouwen we elke les om een eenvoudig thema of principe. We pakken één punt bij de kop en proberen dat helemaal uit te werken. Het is ons streven de toepassing zo duidelijk te maken, dat de kinderen er in hun eigen leven iets mee gaan doen en het nooit meer vergeten.' Hij leert ons verder: 'We gebruiken altijd zichtbare dingen om duidelijk te maken waar het om gaat.

Drieëntachtig procent van alles wat we leren, komt via onze ogen. Kinderen moeten zien wat u zegt. Ik kan bijvoorbeeld twee glazen van een heldere vloeistof omhoog houden en zeggen: 'Ze zien er precies hetzelfde uit, maar in één glas zit water en het andere azijn. Op die manier neemt de satan jullie in de maling.' Bill geeft hierbij aan: 'Ik wil dat de jongens en meisjes elke week een voorstelling maken van het thema en het in hun geheugen opslaan.'

Bill Wilson geeft hierbij een ervaring die past bij wat wij hebben meegemaakt tijdens het kamp. Hij schrijft ons: 'Ik kan me nog de dag herinneren waarop we een van de tien geboden presenteerden – de gevaren van de aanbidding van afgoden.' Hij verhaalt: We bouwden een groot kruis midden op het podium. Voor het kruis zat een groep tieners geknield te bidden. Ik zei toen tegen de zaal: 'Soms zijn er dingen in ons leven die afgoden zijn – dingen die we vóór God zetten.'

Eén voor één stonden de jonge mensen op en haalden achter een groot scherm iets vandaan dat voor hen belangrijker was dan de Heer.'

Achtereenvolgens werden door de tieners een televisietoestel voor het kruis geplaatst, plus een poster van een groep en modieuze kleren aan het kruis gehangen.

Wilson vervolgt: 'Toen de jonge mensen zagen dat het kruis bedekt was met dingen die belangrijk waren in hun leven, begrepen ze heel goed wat we bedoelden. Ze beseften dat wat zij aanbaden, niet aangenaam was voor de Heer. Het kruis had niet de eerste plaats in hun leven.

Er was duidelijk een moment waarop het leek alsof de boodschap tot alle harten in de zaal doordrong. Het leek wel alsof er van binnen een knop omgedraaid werd, waardoor een lamp ging branden. Dat ben ik! beseften ze. Dat doe ik.

Plotseling was er in de zaal een sfeer van heiligheid. Je kon de aanwezigheid van God en de overtuigingskracht voelen. De Heer sprak rechtstreeks tot honderden jonge mensen, en levens werden voorgoed veranderd.'

We kunnen dit lezen in het aangrijpende en bemoedigende boek van Bill Wilson: 'Van wie is dit kind?'

Opwekkende ervaringen bij jonge tieners

Het is opmerkelijk dat ook jongeren rond de 12 jaar opwekkende ervaringen beleefden tijdens het kamp. We bemerkten samen de aanwezigheid van de Heilige Geest. Er was een uitwerking die we zelf niet kunnen bewerken.

Na het samen Bijbelstudie doen, praten en bidden (in een groepje van 10 jongeren), gingen vijf meisje naar hun slaapruijnte. Daar zijn ze weer gaan bidden. Er kwam een

diepe ontroering over hen, zodat ze innig huilen en zelfs beefden. Hieronder volgen drie getuigenissen van deze meisjes:

Een meisje van 13 jaar:

'U weet het natuurlijk al, maar toch vind ik dat ik het nog een keer moet zeggen. Toen we samen Bijbelstudie hadden en toen u ging bidden, kregen ik en mijn andere vier vriendinnen een zegen! Terug op onze kamer zaten we helemaal te trillen en gingen we (alle vijf) huilen! We hebben een aanraking van God gehad! Het was echt zo mooi! Maar we twijfelden nog soms aan het geloof, maar door het kamp zijn we sterker geworden. Ik twijfel echt nooit meer, en als het toch gebeurt, dan lees ik in de Bijbel en word weer bemoedigd!'

Een meisje van ca. 12 jaar:

'Ik vond het een heel erg mooi en gezegend kamp. Ik heb mezelf ontdekt en dat was heel erg schokkend. Ik geloof dat Jezus Christus mijn zonden nu heeft vergeven. Ik heb er ook hele leuke en zorgzame vriendinnen aan overgehouden, waar ik ook heel veel mee heb kunnen delen. Kortom een heel succesvol en gezegend kamp. Ik wil iedereen ook de zegen van God toewensen en als je met iets moeilijks zit, breng het bij de Heere!'

Leiding ook nog heel erg bedankt voor jullie geduld en al de keren dat jullie naar ons wilden luisteren!
hartelijke groeten en Gods zegen toegewenst voor de toekomst.'

Een meisje van 12 jaar:

'Mijn ervaring: Ik was eerst op zoek naar God, en heb Hem gevonden, dat weet ik zeker. Ik heb ook super vriendinnen gekregen, waar ik heel veel aan heb gehad. Toen ik thuis kwam, heb ik getuigt aan veel mensen, waarvan er één echt jaloers werd van de liefde die God mij geeft. Dus hebben wij veel gepraat en het heeft veel geholpen.'

Aparte Bijbelstudiegroepjes

Er waren tijdens het jongerenkamp acht aparte Bijbelstudiegroepjes met minimaal 1 leidinggevende. Een groepje van 7 tot 10 jongeren is een geschikt voor persoonlijke aandacht en een vertrouwelijke band. Hierdoor durven jongeren makkelijker te praten over hun innerlijk geestelijk leven.

Het is van groot belang dat de boodschap van Gods Woord persoonlijk wordt. De aanwezigheid van God en een aanraking door de Heilige Geest kunnen in zulke intieme onderlinge Bijbelstudies worden ervaren. We hebben dit al meerdere malen duidelijk ervaren in het verleden. We mogen hierbij vertrouwen op de beloften uit de Bijbel. In deze kleine Bijbelstudiegroepjes wordt gebeden om Gods aanwezigheid. De opofferende liefde van Jezus Christus wordt aan de jongeren duidelijk gemaakt. We dienen Hem uit te schilderen zoals Hij is. Paulus geeft aan in Gal.3:1 dat hij Jezus Christus voor de ogen van de Galaten geschilderd heeft. Paulus predikte Jezus Christus, en Die gekruisigd (1 Kor.1:2). Een andere leidinggevende heeft al

eerder verklaard: 'Het is me duidelijk geworden hoe belangrijk het is om Jezus Christus in het middelpunt te stellen.'

Je wordt geroepen!

Het gaat in de Bijbel om de roeping tot het heil. We lezen in Rom.9:11 dat het niet uit de werken is, maar uit 'de Roepende'. In de Studiebijbel wordt hierbij verklaard: 'God maakt Zijn verkiezing bekend (vs.12) doordat Hij de betreffende mensen roept tot geloof en gehoorzaamheid (Rom.8:30).' Dit roepen van God door de verkondiging van het Evangelie sluit de menselijke verantwoordelijkheid van bekering en geloof in. Dit komt overeen met de Dordtse Leerregels, waarin wordt gesteld dat het Evangelie moet worden verkondigd met bevel van geloof en bekering (H2, art.5).

Het Evangelie moet worden verkondigd met bevel van geloof en bekering

We lezen hier letterlijk: 'Voorts is de belofte van het Evangelie, dat een ieder, die in de gekruisigde Christus gelooft, niet zal verderven, maar het eeuwige leven zal hebben, welke belofte alle volken en mensen, tot welke God naar Zijn welbehagen Zijn Evangelie zendt, zonder onderscheid moet verkondigd en voorgesteld worden, met bevel van bekering en geloof.' We dienen dus allereerst de belofte van het Evangelie aan de jongeren voor te stellen, met bevel van bekering en geloof.

We moeten Zijn uitnodiging tot het eeuwige geluk indringend en ernstig voorhouden. We behoren ze hierin te vermanen, om de zonde berouwvol te verlaten en zich aan de liefde van Heiland over te geven.

De Heilige Geest wil door zulke vermaningen werken.

De Heilige Geest werkt hiermee, want 'door de vermaningen wordt de genade meegedeeld' (DL.3+4, art.17). Verder wordt in dit artikel gesteld dat dit op een vaardige wijze moet worden gedaan, opdat dan des te heerlijker zich de weldaad van God vertoont en dat Zijn werk dan het allerbeste voortgaat.

We moeten de jongeren in biddende afhankelijkheid dus geestelijk dwingen om in te gaan, door hen deze waarheid van Gods Woord als een bevel voor te stellen. Jezus riep Zijn discipelen, met Zijn machtswoord: 'Volg Mij!' Hij roept ook tot ons: 'Komt tot Mij!' Hij belooft daarbij: '... En die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen' (Joh.6:37). Op het moment dat deze waarheid en realiteit tot hen doordringt, komt er een innige strijd om tot Hem te gaan en zich werkelijk aan Hem over te geven. Er komt een strijd van 'te moeten en niet te kunnen'. Ik heb door de jaren heen al heel wat jongeren gezien die in de strijd om tot overgave te komen, hartstochtelijk weenden.

De Heere krijgt daarbij alle eer. Wij hebben een sterke verwachting dat Hij het doet en doen zal. De Heilige Geest neemt het uit Jezus en deelt het ons mee (lees maar in Joh.16:13-15). Daarom moeten wij de jongeren Jezus voorhouden en verkondigen. Door Zijn liefde worden zondige harten ingewonnen. We hebben dit al heel wat keren mogen zien. Er is nogal eens een gelovige verwachting. De jongeren zitten opmerkelijk stil en aandachtig te luisteren naar de toespraken en doen intens mee tijdens het bidden. Toen ernaar werd gevraagd, reageerde een jongere: 'Wij willen worden aangeraakt.'

Aanrading of aanraking?

Ik wil nu eerst doorgaan op de aanraking door de Heilige Geest of door de liefde van Jezus, waar we het regelmatig over hebben. Waar komt dit vandaan? Is het voluit bijbels om zo te spreken? Het komt voor in het bekende lied 'Heer, ik kom tot U'. We zingen in lied 65 van de gele bundel:

'Heer, ik kom tot U, hoor naar mijn gebed,
vergeef mijn zonde nu en reinig mijn hart.

Met Uw liefde, Heer, kom mij tegemoet,
nu ik mij tot U keer, en maak alles goed.

Zie mij voor u staan, zondig en onrein.
O, Jezus, raak mij aan, van U wil ik zijn.

Jezus, op Uw Woord, vestig ik mijn hoop.
U leeft en U verhoort mijn bede tot U.'

(Het komt van Charles Monroe: 'Unto Thee o Lord'.)

De Joden moesten de kinderen tot Jezus laten komen en ze niet verhinderen. Hij raakte deze kinderen aan. Ook melaatsen en andere zieken werden door Hem aangeraakt en genezen. De bloedvloeiende vrouw raakte de zoom van Zijn kleed aan en werd ook genezen.

We weten en vertrouwen dat Jezus dit door de Heilige Geest kan en moet doen. We mogen dit ook verwachten, omdat we in Zijn Naam samenkomen. De Heere verhoort de gebeden en vervuld Zijn beloften. We kunnen het zelf niet tot stand brengen, maar verwachten het wel van Hem. Ons geloof hierin wordt bevestigd door het ervaren en zien van Zijn aanwezigheid en liefdevolle aanraking. Daarbij spelen ook verlangen, schuldbesef, berouw en ervaring van vergeving een rol.

Op deze 'aanrakingen' moet wel verdere bekering en verdieping volgen, anders komt het zaad van het Evangelie niet tot ontwikkeling. In de gelijkenis van het zaad komt dit duidelijk naar voren.

Volgens de DL. H3+4, art.12, wordt de wedergeboorte niet tot stand gebracht door de uiterlijke prediking alleen of door aanrading, waarbij het verder nog van de mens afhangt wat hij er mee doet (zie hierbij de verwerping der dwalingen 7). Wij geloven in 'de werking van de sterkte van Gods macht' (Ef.1:19, 2 Thess.1:11, 2 Petr.1:3). De wedergeboorte is een zeer krachtige, zoete, wonderbare, verborgen en onuitsprekelijke werking van God. Ik wil het ook een aanraking door de Heilige Geest noemen.

Een aanraking door de Heilige Geest

Later in het boek citeer ik hierover uit de Redelijke godsdienst van Wilhelmus á Brakel en wordt dit onderwerp uitgebreider behandeld. Daarin zie je dat je op meerdere tijdstippen kunt zijn aangeraakt door de Heilige Geest. Velen kennen geestelijke overtuigingen en diepe ontroeringen, maar weten het juiste tijdstip van hun eerste bekering of wedergeboorte niet precies te noemen. Binnen de reformatorische gezindte zijn er veel geleidelijke bekeringen onder de trouwe kerkgangers. Als je uit de wereld of de kroeg bekeerd wordt, ligt dit vaak anders.

De Heilige Geest raakt mensen dus aan in het hart, waardoor de liefde tot God en Jezus ontvlamt en de wil om te geloven ontstaat. Door de genade die je ontvangt, geloof je en ga je jezelf bekeren. Je wordt door de liefde van God in Jezus Christus overweldigd.

Je wordt door de liefde van God in Jezus Christus overweldigd.

Het is zoals we lezen in Jer.20:7: 'HEERE! Gij hebt mij overreed, en ik ben overreed geworden; Gij zijt mij te sterk geweest, en hebt overmocht.' In de verwerping van de remonstrantse dwalingen DL. H3+4, verw.6, wordt gesteld dat God nieuwe hoedanigheden van het geloof, van de gehoorzaamheid en van het gevoel van Zijn liefde in onze harten uitstort. Daarbij worden de volgende teksten aangehaald: Jer.31:33, Jes.44:3 en Rom.5:5. In Jes.44:3 lezen we dat de HEERE belooft: 'Ik zal water gieten op de dorstigen, en stromen op het droge; Ik zal Mijn Geest op Uw zaad gieten.' Dit ziet dus ook op de zegen voor onze jongeren!

Dat iemand door de liefde van Jezus wordt overweldigd is duidelijk in de Bijbel terug te vinden.' De HEERE wendt Zich tot het afvallige Israël met de woorden: 'Daarom, ziet, Ik zal haar lokken, en zal haar voeren in de woestijn; en Ik zal naar haar hart spreken' (Hos.2:13). Je ziet trouwens ook dat Israël zonder strijd (Ex.13:17) uit Egypte werd geleid, onder de wolkkolom en vuurkolom. Daarna kwamen ze voor een muur van onmogelijkheid (voor de Rode Zee). Deze watermuur van onmogelijkheid van de kant van Israël werd door God veranderd in twee watermuren, die een pad door de zee gaven. Israël kreeg daarvoor het woord van de HEERE: 'Vreest niet, staat vast, en ziet het heil van de HEERE, dat Hij heden aan u doen zal, want de Egyptenaren, die u heden gezien hebt, zult u niet weerzien in eeuwigheid. De HEERE zal voor u strijden, en u zult stil zijn. Toen zei de HEERE tot Mozes: Wat roept u tot Mij? Zeg de kinderen van Israël, dat zij voorttrekken' (Ex.14:13-15).

Dit is een goed voorbeeld van wat ik steeds weer bij de jongeren heb zien gebeuren. Ze werden uitgenodigd om te gaan en voort te trekken. Omdat ze daartoe werden geroepen, moesten onvoorwaardelijk komen zoals ze waren. In het Doopformulier wordt trouwens aangehaald, dat God het volk van Israël droogvoets door de Rode Zee heeft geleid, 'door hetwelk de doop beduid werd'. Verder wordt hierin verklaard, dat dit ziet op onze inlijving in Jezus Christus door de Heilige Geest. Het gaat bij de jongeren dus ook om de strijd om in Jezus te mogen worden ingelijfd. Dit wordt hen voorgehouden. Wij willen hen Jezus Christus, de Gekruisigde, verkondigen (1 Kor.1:23).

Wij willen hen Jezus Christus, de Gekruisigde, verkondigen

Paulus verkondigde de getuigenis van God en geeft ook ons door in 1 Kor.2:2: 'Want ik heb mij niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd.' En dit is het wat wij ook de jongeren willen voorhouden! Wij hebben door Gods genade de vrucht mogen zien. Wij hopen door Zijn genade nog meer stromen van zegen te mogen zien. Dat er vrucht is komt niet door ons, maar komt voort uit

Gods eeuwig welbehagen. Wij dienen er echter wel voor te zorgen dat wij de getuigenis van God zullen verkondigen (1 Kor.2:1).

We zien in Ex.14:31 en Ex.15:1-21 ook de dankbaarheid, de vreze des Heeren, het geloof en de blijdschap na de ervaring van de verlossing. En er werd heerlijk, met instrumenten en opwekkende zang gespeeld en gezongen in het prijzen van God. Dit zie ik ook gebeuren bij de jongeren in de samenkomsten die wij mogen hebben. We zingen dan voornamelijk uit de gele bundel van de gezinskampen. Ik denk in dit verband aan lied 28: 'De Heere is mijn kracht' (naar aanleiding van Ex.18). We zingen daarin onder meer:

'De Heere is mijn kracht en lied en mij tot hulp geweest;
ja, deze is mijns vaders God, dies loof Ik Hem het meest.
Zingt de Heer, want Hij is hoog verheven,
Het paard en zijn ruiters stortte Hij in zee...
Gij leidde met weldadigheid dit volk door U verlost.
Gij voert hen zachtkens door Uw hand,
Tot in de woning Gods.
O Heer, wie is aan U gelijk in eer en heerlijkheid?
En U regeert geduriglijk, heerst tot in eeuwigheid.
Zingt de Heer, want Hij is hoog verheven...'

Het bloed van Jezus beschermt en reinigt ons

De eerste bijbelstudie handelde over het bloed van het Lam. Het te lezen tekstgedeelte voor deze Bijbelstudie was Ex.12:1-28. Het uitgangspunt lag vooral in de volgende woorden in vers 13: 'En dat bloed zal u tot een teken zijn aan de huizen, waarin u bent; wanneer Ik het bloed zie, zal Ik u voorbijgaan.' Het bloed hebben we nodig voor verzoening, vergeving, reiniging, verlossing en bescherming.

De HEERE stelde voor de Israëlieten een jaarlijks te vieren feest van Pascha in. Dat moest hen herinneren aan de verlossing uit Egypte. Het geslachte lam ziet op het Paaslam, de Heere Jezus Christus. Hij heeft later bij het vieren van het Pascha het avondmaal ingesteld.

Het bloed aan de deurposten was een teken om jaarlijks hieraan herinnerd te worden. Nu hebben wij de tekenen wijn en brood tijdens het Heilig Avondmaal. De stenen tijdens het kamp waren ook tekenen, waarmee iets werd uitgebeeld en gesymboliseerd.

De inleider schrijft in de kampgids het volgende over het bloed:

Het verlost, beschermt, reinigt, verzoent en vergeeft. Je kunt dit vinden in de teksten Ex.12:13a, 1 Joh.1:7b, Lev.16:34 en Hebr.9:22b. Het bloed is voor God genoeg. We lezen namelijk in Ex.12:13b: 'Wanneer Ik het bloed zie, zal Ik ulieden voorbijgaan.'

Als het genoeg is voor de HEERE en het bloed van het Lam voor Hem de genoegdoening is, dan moet het ook voor ons genoeg zijn! Het gelovig zien op het bloed en het schuilen achter het bloed moet voor ons voldoende en genoeg zijn. Alles van ons komt verder niet in aanmerking voor onze redding, vergeving, reiniging en bescherming.

Denk eens na over de volgende vragen en verklarende tekst:

Waarom hebben wij vergeving en reiniging door het bloed nodig?

De mens is vergiftigd door de slang in het paradijs en het eten van de boom van de kennis van goed en kwaad. Het kwade gif is toen binnen gekomen. Jezus is voor ons nu 'de Boom des levens'. En Hij is het in de hemel. Lees hierover maar eens Openb.22:1-5. De bladeren van deze Boom zijn tot genezing van de heidenen (vers 2). Er is reiniging door het water des levens. Aan de stroom van levend water, waar in het midden en aan beide zijden de Boom des levens is, zal er geen vervloeking meer tegen iemand zijn. Nu is Jezus 'de ware Wijnstok' en de gelovigen zijn de ranken, die van Hem moeten leven en in hem moeten blijven (zie in Joh.15). Nu moeten wij door het geloof het bloed van het Lam en het Brood des levens tot ons nemen. (Zie dit in het avondmaal.) Anders zal het gif van de zonde ons in de eeuwige dood storten.

Pas op: de verleidingen van onze moderne tijd komen als listige slangen op je af.

Weet je wat er in de felgekleurde verleidingen schuilt? Hoe wordt je erdoor vergiftigd?

Als we zijn vergiftigd en geestelijk geïnfiltreerd, hebben we antistof of een medicijn nodig. Dat is dus het reinigend en helend bloed van Jezus!

Er zijn papagaaien in het Amazonegebied die giftige vruchten eten. Daarna eten ze klei bij de oever van een rivier, dat het gif onschadelijk maakt. Zo blijven ze gezond en wel in leven. Zo hebben wij ook steeds opnieuw het bloed van het Lam nodig.

Als je door de zonde bent besmet, heb je dit reddend bloed nodig! Dit werkt als een vloeibaar medicijn. Gooi nooit een flesje antiserum weg, wat jouw leven kan redden. Ga niet voorbij aan het aangeboden bloed der verzoening, want dan acht je het bloed van het Lam onrein.

Wat gebeurt er als je het bloed niet nodig hebt en 'onrein acht'?

We lezen in Hebr.10:29: 'Hoeveel zwaarder straf, denkt u zal hij waard geacht worden, die de Zoon van God vertreden heeft en het bloed van het testament (of verbond) onrein geacht heeft, waardoor hij geheiligd was, en de Geest van de genade gesmaad heeft?'

Dit gaat over (gedoopte) mensen die onder het verbond leven.

Jezus als een onschuldig offerlam

Waarom was het zo pijnlijk om 'een onschuldig lam' te moeten offeren?

We lezen in Joh.1:29: 'Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt.'

Waarom moest er een lam worden geslacht?

Waarom kwam de toorn van God over het onschuldige Lam van God?

Het bloed van Jezus reinigt ons, maakt ons vrij en beschermt ons

Hoe kunnen je zonden worden vergeven door het bloed van het Lam?

Hoe kun je hierdoor worden verlost en voor eeuwig vrij zijn?

Het bloed verlost ons van het gif van de zonde in ons.

Wij moeten zien op het bloed, zoals het zien op de koperen slang.

Als ze vergiftigd waren, moesten ze zien op de verhoogde slang.

We lezen in Joh.3:14-16: 'En zoals Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.'

Wanneer mocht een Israëliet kijken?

En hoe is dit in het geloof?

Het gif van de zonde is in je en daarom ben je een zondaar.

Of je het voelt of niet, je hebt vergeving nodig. Je wordt als zondaar genodigd om te zien op Jezus! Je moet gelovig zien op Jezus, de verhoogde Verlosser!

'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.'

Heer, Uw bloed dat reinigt mij

Vergeven betekent eigenlijk 'vèr weg geven'

Onze zonden worden dan ver weggegeven aan Jezus.

Het werkt net zoals zout dat op gemorst sap op de wollen vloerbedekking wordt gestrooid. Het vocht wordt door het zout opgenomen, waardoor de vloerbedekking wordt gereinigd. Het sap wordt daarbij vergeven naar het zout. Het zout kan daarna gemakkelijk worden weggenomen. Op de vloerbedekking is dan geen vlekje meer te zien.

Overdenk het volgende lied van Michael Christ:

'Heer, Uw bloed dat reinigt mij,
doet mij leven en maakt mij vrij.
Heer, Uw bloed dat nam mijn plaats,
In het offer, dat U bracht.
En U wast mij, witter dan de sneeuw, dan de sneeuw,
Mijn Jezus, Gods Lam voor mij geslacht.'

Eén druppel is als één gelovige blik op Jezus Christus – en dat kan het zondige hart al reinigen, Geloof je dat? Als dit zo is, hoe gaat dat dan?

Hoe weet je dat er kracht is in het bloed van het Lam?

'There is power in the blood of the Lamb'

Hoe kan dit bloed wonderen werken?

Hoe kun je door het geloof in Zijn bloed de zonde en de wereld in jezelf en buiten je overwinnen?

We lezen in 1 Joh.5:4:

‘Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwint, namelijk ons geloof. Wie is het, die de wereld overwint, dan die gelooft, dat Jezus is de Zoon van God?’

Achter het bloed ben je veilig!

Ken je deze geschiedenis in Exodus 12?

We lezen in de Engelse Bijbel in Ex.12:13:

‘When I see the blood, I will pass over you’

Passover is het Engelse woord voor Paaslam en paasfeest.

Welke betekenis heeft dit voor jou?

Om veilig in vrijheid te leven, moeten wij Hem dus blijven volgen en in Hem blijven (zoals een rank in de Wijnstok (zie Joh.15).

In de lichtkring bij Jezus kunnen de duistere machten niet komen.

Ga op de nieuwe en levende weg verder.

In Hebr.10:19 gaat het over de vrijmoedigheid ‘om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, op een nieuwe en levende weg, die Hij voor ons heeft ingewijd door het voorhangsel, dat is door Zijn vlees’. Gelovigen moeten tot Hem naderen met een waarachtig en gereinigd hart van een slecht geweten, in volle zekerheid van het geloof (zie dit in vers 22).

Wandel in het licht

Als je Jezus volgt, mag je in het licht wandelen.

In Joh.8:12 zegt Jezus ons: ‘Ik ben het Licht van de wereld; die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben.’

Lees voor jezelf eerst 1 Joh.1:1 t/m 1 Joh.2:2.

Om te kunnen overwinnen, dienen we wel de liefdegeboden van God te onderhouden. Zonde brengt duisternis in ons leven. Als we onze zonden belijden, brengen wij ze aan het licht. In het rijk van de duisternis regeert de leugen. De vorst van de duisternis is de vader van de leugens.

Lees maar eens Joh.3:19-21. We lezen in vers 21: ‘Maar die de waarheid doet, komt tot het licht.’ De waarheid zal je vrijmaken van de leugen. Jezus is de weg, de Waarheid en het Leven.

Je ziet in Joh.3:19-21 dat je bewust moet kiezen voor het licht. Je moet er voor kiezen om in het licht te wandelen. Als je Jezus volgt, volg je het Licht der wereld. In 1 Joh.1:7 lezen we: ‘Maar als wij in het licht wandelen, zoals hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.’

Breng jouw zonden aan het licht

We moeten steeds weer opnieuw belijdenis doen van onze zonden. Lees maar in 1 Joh.1:8-10.

In vers 9 wordt ons verklaard: 'Als wij onze zonden belijden (= aan het licht brengen), Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.'

De Noorse zendeling Marie Monsen beschrijft haar opwekkende ervaringen in China, in de jaren 1927-1937. Na schuldbesef en belijdenis kwamen veel zendingswerk(s)ters en Chinezen tot bewust geloof.

Bij een aantal gebeurde dat 'kort en krachtig'.

Marie verhaalt van een meisje, de beste leerlinge van de klas, dat ze op een nacht plotseling erg ziek werd. Zij was zich daarbij volkomen bewust dat ze naar het vaderhuis zou gaan. De avond voordat ze ziek werd had ze alles in orde gemaakt met God en de mensen.

De zendeling was erbij toen ze Jezus als Verlosser aannam.

Op haar knieën las ze Spr.28:13: 'Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn, maar wie ze belijdt en laat, die vindt ontferming.'

Met een stralende glimlach getuigde ze daarna: 'Ik heb altijd geleefd in de eerste helft van dit vers, maar nu ben ik verhuisd. Ik heb een nieuw adres: ik leef nu in de tweede helft.'

Als een verlost kind van God ging ze daarna naar bed. In die nacht kreeg ze een ernstige hartaanval.

Daarna getuigde ze zonder angst en met vreugde, dat zij spoedig naar huis ging.

Haar klasgenoten stonden in haar kamer. Zij zagen de vrede van God op haar gezicht. Ze riep ze één voor één bij zich. Ze hield hen voor: 'Beloof mij, dat wij elkaar in de hemel zullen terugzien. Stel het niet uit. Denk er eens aan, als ik het gisteren had uitgesteld!'

Bij de volgende samenkomst werden harten verbroken en, terwijl zij het eerste lied zongen, ging het gelovige meisje naar de hemel.

Marie Monsen verhaalt ons nog een snelle bekering tijdens een opwekkingsbijeenkomst. Zij voelden dat Gods Geest daar bijzonder krachtig werkzaam was. Velen hadden al redding gevonden tijdens de vorige samenkomsten. Toen belandde een rondzwerfende soldaat in de samenkomst. Hij had nog nooit het Evangelie gehoord. Tijdens deze samenkomst kwam hij tot diep zondebesef en ontving hij hulp. Slechts een keer werd hem een belofte van de Heere voorgelezen en hij kwam licht en vrijheid. Hij begon te loven en te danken en vrede vervulde hem. Met stralende ogen hoorde hij de lofzangen op de binnenplaats voor het eerst en begreep ze. Daarna zei hij: 'Dit leven van blijdschap zal voor mij hier op aarde van korte duur zijn, maar ik zal voor eeuwig verlost zijn van mijzelf en mijn zonden. Wilt u samen voor mij bidden, totdat u een schot hoort uit het militaire kamp? Ik heb munitie gestolen en verkocht, daar staat de doodstraf op. Nu moet ik naar de kapitein gaan om dit te bekennen.'

Marie verhaalt verder: 'Met een stralend 'wij zien elkaar terug in de hemel' rende hij weg. Hij was nog zo jong.

Wij baden staande in een kring, terwijl wij elkaars handen vasthielden. Naar ons idee duurde het lang, terwijl wij baden en luisterden, of er een schot weerklonk. Plotseling

was hij weer in ons midden, met een blij gezicht.' De soldaat had alles bekend en uitvoerig verteld.

De kapitein had een ogenblik gezwegen en toen met een diepe zucht gereageerd: 'Daar je nu een nieuw mens bent geworden en niet meer zult stelen, zie ik niet in, waarom je moet sterven. Je kunt gaan.'

Zo zie je maar dan erkenning en belijdenis van zonden de weg tot de ware vrijheid is. Wie zijn zonden belijdt en laat, zal barmhartigheid verkrijgen (zie in Spr.28:13).

Hoe komen jongeren en ouderen tot geloof?

Ik wil nu uitleggen vanuit de reformatorische geloofsleer hoe men tot geloof kan komen. Dit geeft wellicht meer duidelijkheid voor jongeren en ouderen.

Onze reformatorische oudvaders hebben 'het tot geloof komen' op een meer veelzijdige wijze uiteengezet, dan sommigen dat nu doen. De volgende uitleg kan dus de inzichten verbreden en de afbrekende kritiek verminderen. Een enge kritische blik moet worden verruimd naar verwondering en een dankbaar aanvaarden van Gods werk in jongeren.

Gods uitnodiging tot Zijn genadeverbond

In Jesaja 55 lezen we Gods uitnodiging tot Zijn genadeverbond. (Bestudeer dit hoofdstuk maar eens voor jezelf.) Of je nu een dorstige zondaar bent of dorst naar de zonde, je bent één van de dorstigen die worden genodigd in het eerst vers. Zie daarom de volgende Bijbelteksten als een persoonlijke uitnodiging, ook tot jou gericht. In de eerst drie verzen word je duidelijk uitgenodigd om te komen. Zo nodigt de Heere ons ook in Nieuwe Testament om te komen. Lees dit onder meer maar eens in de volgende teksten: Matth.11:28, 19:21, 22:4, Joh.6:35+37, 7:37, Openb.22:17.

Als je net als de ongelovige en vijandige Joden weigert om tot Christus te komen, geldt het ook voor jou, wat de Heere Jezus tot hen sprak: 'En toch wilt u niet tot Mij komen opdat u het leven hebt.' (Joh.5:40).

Reformatorische geloofsleer

Deze voorstelling van zaken is overeenkomstig reformatorische leerstellingen. Ik zal dit aantonen vanuit het onder ons bekende vragenboekje over de geloofsleer van ds. A. Hellenbroek (1658-1731). Daarin kun je ook leren hoe je een discipel (volgeling of leerling) van de Heere Jezus wordt. In het hoofdstuk over de sacramenten wordt gevraagd: "Wat moeten de gedoopten doen?" Ds. Hellenbroek geeft dan als antwoord: "Onderzoeken of zij zich geheel aan God hebben overgegeven."

In hoofdstuk XI behandelt hij het genadeverbond. De Heere God komt hierin in Zijn genade tot gevallen zondaren. Wat Hij in dit verbond eist, belooft Hij ook, namelijk het geloof in de Heere Jezus Christus. We zullen eerst nagaan hoe iemand volgens deze geloofsleer als leerling op de school van Christus komt. Bedenk daarbij dat de Heere ook jou in Zijn Woord uitnodigt om een discipel van Hem te worden!

Ds. Hellenbroek leert ons in dit hoofdstuk:

Vraag 9: Hoe gaat de zondaar over in dit verbond?

Antwoord:

1. God komt eerst tot hem, wanneer Hij de zondaar vriendelijk nodigt en bidt. 2 Kor.5:20: "Wij bidden van Christus' wege: Laat u met God verzoenen."
2. De Heere doet dit met grote ernst en oprechtheid. Ezech.33:11: "Maar daarin heb Ik lust, dat de goddeloze zich bekere van zijn weg en leve."
3. God neemt al de bezwaren van de zondaar weg. Jes.55:2: "Hoort aandachtig naar Mij en eet het goede en laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen."

Vraag 10: Wat volgt er op deze ernstige nodiging?

Antwoord: De Heere overwint de zondaar door Zijn Goddelijke liefde. Hos.11:4: "Ik trok ze met mensenzelen, met touwen der liefde."

We zien nu verder hoe de geroepen zondaar reageert op de genadige "actie" van de Heere God.

Ds. Hellenbroek vervolgt:

Vraag 11: Wat doet de geroepen zondaar van zijn kant?

Antwoord: Hij neemt de Heere aan tot zijn God en geeft zich aan Hem over tot een eigendom.

Vraag 12: Op welke wijze geeft de zondaar deze toestemming?

Antwoord: De zondaar doet dit weloverwogen, vrijwillig, als een arme van geest, gelovig en oprecht. Hij stemt volledig in met de eisen en de beloften van het verbond.

Vraag 13: Wat is het gevolg van deze toestemming?

Antwoord: God gedenkt aan Zijn verbond tot in eeuwigheid en de bondgenoten mogen alles eisen wat tot het leven en de zaligheid nodig is. (De aangehaalde bijbelteksten kun je in het genoemde boekje vinden.)

Volgens deze geloofsleer bestaat het zaligmakende geloof uit "kennis, toestemmen en vertrouwen". Als je daar meer van wilt weten, moet je hoofdstuk XVI over het geloof maar eens lezen.

De redelijke godsdienst

Ik wil nu op cruciale punten uitleg doorgeven van de oudvader Wilhelmus à Brakel (1635-1711). De bekende prediker in de Nadere Reformatie heeft de Redelijke Godsdienst geschreven (dat is uitgegeven in 1700). Alleen al in de 18e eeuw werd het wel twintig maal herdrukt, terwijl er tot nu toe nieuwe uitgaven zijn (bij De Banier). Hij heeft aangespoord om te komen tot de godzalige beleving en beoefening van het geloof.

Ik denk dat wij zijn bijbelse visie op roeping en wedergeboorte moeten handhaven en (opnieuw) navolgen. Een onvoorwaardelijk en welmenend aanbod van genade is absoluut nodig om op een effectieve wijze het Evangelie uit te dragen!

Het blijkt door alle eeuwen heen dat de Heere God dit wereldwijd rijk heeft willen zegenen. De Heilige Geest komt hierin mee. De Dordtse Leerregels hebben dezelfde uitgangspunten. We lezen in DL. H3+4, art.17: 'Want door de vermaningen wordt de

genade medegedeeld; en hoe vaardiger wij ons ambt doen, des te heerlijker vertoont zich ook de weldaad Gods, die in ons werkt, en Zijn werk gaat dan allerbest voort.'

'Door de vermaningen wordt de genade meegedeeld'

Brakel leert ons in het hoofdstuk 'Van de roeping' (deel 1, blz.719): 'God roept allen en een ieder, die onder de bediening van het Evangelie leven. Dit dient wel opgemerkt, opdat men vrijmoedigheid zal hebben om Christus aan te nemen.' Ik geef nog een aantal zinnen uit dit gedeelte door. Je kunt het eventueel zelf verder lezen in de context van blz.719-721).

Brakel geeft aan dat een leraar een dienaar van Christus is en een uitdeler van de verborgenheden van God (1 Kor.4:1), een gezant van Christus' wege (2 Kor.5:20). 'Zodat die hen hoort, die hoort Christus, en die hen verwerpt, die verwerpt Hem' (Luk.10:16). Hij verklaart verder: 'Daar is een algemene oproep tot allen, zonder enige bepaling: die dorst heeft, die geen geld heeft, die wil' (Jes.55:1-2, Joh.7:37, Openb.22:17).

Brakel stelt verder: 'Velen zijn het Evangelie ongehoorzaam (2 Thess.1:8); en zijn de Zoon ongehoorzaam (Joh.3:36); daarom werd hun Christus aangeboden, en hun werd gelast in Christus te geloven. De vermaning tot bekering en geloof worden bij elkaar gevoegd: dat de vermaning tot bekering een ieder raakt, zal niemand in twijfel trekken, zo zal hij dan ook moeten erkennen dat de vermaning tot geloof een ieder raakt, want zij staan in gelijke graad: Mark.1:15: Bekeert u en gelooft het Evangelie.'

Brakel spoort aan: 'Omdat nu Christus allen, die onder de bediening zijn, aangeboden wordt, zo mag niet alleen een ieder komen, en niemand behoeft achter te blijven, uit vrees of hij wel geroepen wordt, maar een ieder moet tot Christus komen en Hem aannemen, om door Hem gerechtvaardigd, geheiligd, bewaard en verheerlijkt te worden.'

'Een ieder moet tot Christus komen en Hem aannemen'

Hij stelt verder dat dit geloof niet de verzekering is dat Christus voor je gestorven is, maar door Gods genade zal deze verzekering hieruit wel kunnen volgen. Het gelovig komen tot Jezus is een uitgaan en een vluchten tot Hem. Dit wordt een toevluchtnemend geloof genoemd.

Het gelovig komen tot Jezus is een uitgaan en een vluchten tot Hem

Als je verlegen bent over jouw ellendige staat buiten Christus en begerig naar Zijn verzoening en vrede, moet je tot Hem komen zoals je bent. Hij biedt Zichzelf aan, roept je tot Zichzelf, met de belofte, dat als je tot Hem komt, Hij je niet zal uitwerpen. Je verlaat je dan op Hem, als de almachtige, waarachtig en getrouwe Zaligmaker. Brakel gaat verder: 'Als iemand nu in de oefening van die daden levendig is, en die waarlijk in zich bevindt, dan volgt eerst de verzekering dat Jezus voor hem gestorven is.' Niettemin is iemand, die onder de bediening van het Evangelie leeft, verplicht om in Christus te geloven.

Volgens de DL.H2, art.5 moet het Evangelie zonder onderscheid verkondigd en voorgesteld worden, 'met bevel van bekering en geloof'.

Vanaf blz.749 in 'De redelijke godsdienst' kun je lezen hoe door Woord en Geest de wedergeboorte wordt bewerkt. Er zijn wel uitwendige middelen, die ons naar het Woord leiden, zoals moeilijke omstandigheden, uitreddingen, de godzaligheid van anderen, het zien van hun onderlinge liefde, hun bewogenheid over jouw welzijn en zielenheil. Brakel geeft aan, dat dit geen middelen tot bekering zijn, maar alleen middelen om ons tot het Woord te brengen, om ons gedwee te maken en om ons daardoor te laten bewerken.

Vanuit het Woord ontvang je kennis van de weg tot de zaligheid.

Ik bemerk dat jongeren inderdaad zacht en gedwee worden door het zien van toegewijde gelovigen, die hun liefde tot Jezus en hun bewogenheid tot hen tonen.

Jongeren worden zacht en gedwee door het zien van toegewijde gelovigen

Ook het zingen tot eer van God en over de liefde en heerlijkheid van Jezus zijn hiertoe goede middelen. Ik heb genoeg gezien dat jongeren die voor het eerst een Bijbelstudieavond meemaakten al ontvankelijk en zelfs verbroken werden door het zingen van zulke liederen en een bewogen gebed met betrekking tot hun zielenheil.

Wedergeboorte en het gevolg...

Hoe de wedergeboorte tot stand komt en verder wordt uitgewerkt, kun je lezen op de bladzijden 750 en verder. Dat blijkt heel verschillend te zijn. Bij sommigen gebeurt dit plotseling, bij anderen langzamer. Er zijn er die ook door de verschrikkingen van de wet worden bewerkt (zoals bij de stokbewaarder) en het zien van hun zonden ten opzichte van het Evangelie en het verwerpen van Jezus (zoals op de Pinksterdag). Brakel leert ons verder dat dit bij anderen op een zeer Evangelische wijze gebeurt.

Brakel leert dat dit bij anderen op een zeer evangelische wijze gebeurt

Hij schrijft over hen: 'De zaligheden en de volheid van de Middelaar Jezus Christus overstelpen de ziel en de zoetigheden van de Evangelische goederen vervullen zo hun zielen, dat zij geen tijd hebben aan hun zonden met verschrikking te denken. Maar zij worden verslonden door het Evangelie, en zij ontvangen Jezus met blijdschap als Zacheüs (Luk.19:3,10).'

Hij gaat verder: 'Sommigen brengt de Heere over in veel bedaardheid, door het gezicht van de waarheden; in bedaardheid zien ze hun zonden en ellendige staat buiten Christus, en de zaligheid van de bondgenoten, alsook de waarheid van de aanbidding van Christus door het Evangelie aan hen. In dit beschouwen van de waarheden worden ze langzamerhand en buiten hun weten veranderd en worden de waarheid gehoorzaam, en door de kennis van de waarheid worden ze gelovig, en hun hart wordt gereinigd (1 Petr.1:22). Zij hebben niet veel smartelijke droefheid, ook geen verrukkende blijdschap, maar een genoegen in en zoete goedkeuring van de waarheden, zo ten opzichte van hun ellende als van hun zaligheid in Christus, en hun aanneming van en verlaten op Christus. Dit zijn doorgaans de bestendigste en vaste christenen.'

Dit zijn volgens hem over het algemeen de meest standvastige christenen

Eigenlijk is een wettische bekering niet eens zo'n heel betrouwbare bekering, wat men in de rechterflank wel denkt. Als het niet met een evangelische droefheid is gemengd, kan het slechts een zaak van het geweten, van spijt en wroeging zijn. Ds. G.H. Kersten heeft het ergens over iemand die vanwege wettische beroeringen het vel van zijn handen krauwde, maar waarbij het daarna weer overging. Door schuldgevoelens, angst en benauwdheid kunnen mensen wettisch worden, maar ze komen daardoor niet tot het geloof in Jezus Christus. En dit is nu juist waar de duivel het op toelegt. Hij is de antichrist en wil mensen van Christus vandaan houden.

De duivel wil mensen van Christus vandaan houden

Het liefst maakt hij het de reformatorische christenen zo moeilijk mogelijk. Hij wil ze met angst, vrezen en beven door het leven laten gaan, in een kritische houding naar zichzelf en naar anderen. Zo kwellen zij zichzelf en anderen. Let er op: satan en zijn demonen zijn wettische geesten. Hij is de aanklager van de broederen (Openb.12:10). Op het juridisch gebied van schuld, straf en vergelding is hij goed thuis. Volg hem niet in dit benauwde spoor! (Het juridische gebied is het eerder genoemde 'grijze veld'.)

Op het medisch gebied van liefde, genade en vergeving is hij niet thuis, daar weet hij niets van. (Het medische gebied is 'het gele denkveld'.) Je bent dus veilig voor zijn aanvallen als je jezelf mag begeven op het gebied van liefde, genade en vergeving. Dan kun je niet door hem worden aangeklaagd in je geweten. Onthoud dit: schuldgevoelens die je niet uitdrijven naar Christus, zijn uit de boze.

Schuldgevoelens die je niet uitdrijven naar Christus, zijn uit de boze

Dat zijn boze influisteringen die tegen je zeggen: 'Je hebt geen heil bij God'. Je ziet dit bevestigd in Psalm 3:3, waarin David aangeeft: 'Velen zeggen van mijn ziel: Hij heeft geen heil bij God.' Dat zeggen dus zijn vijanden. David schuilt dan bij God en getuigt: 'Doch Gij, HEERE! Zijt een Schild voor mij, mijn eer, en Die mijn hoofd opheft.'

Probeer daarom ook bij de aanvallen van de boze gelovig de wapenrusting aan te doen en te schuilen op het gebied van de genade van God. Dan vlucht je naar de Vrijstad. Jezus is de Vrijstad. In deze Vrijstad mag je delen in Zijn liefde, genade en vergeving. Daar zal niemand beschuldigingen tegen je kunnen inbrengen (Zie Rom.8:31-39). Je zult dan ook vrij zijn van zelfbeschuldigingen en valse schuldgevoelens.

We volgen de nadere reformator Wilhelmus à Brakel verder in zijn beschrijving van de vruchten van de wedergeboorte. Daarin is dus een verscheidenheid. Het heeft te maken met de leiding van God in je leven. Hierbij kan rekening gehouden worden met de omstandigheden, de aanleg en het karakter. De wegen van Gods voorzienigheid zijn ook verschillend. Waar haalt Hij een zondaar vandaag? In welke

(droevige) omstandigheden bevindt men zich? Hoeveel tegenstand wordt er geboden? Wordt iemand uit de wereld getrokken of uit een behoudende kerk? De Heere werkt vrijmachtig en wonderlijk. Ik denk dat het is zoals we lezen in Pred.11:5: 'Gelijk gij niet weet, welke de weg van de wind zij, of hoedanig de beenderen zijn in de buik van een zwangere vrouw, alzo weet gij het werk van God niet, Die het alles maakt.'

Het Hebreeuwse woord 'Ruach' wordt gebruikt voor de Heilige Geest, maar het betekent ook 'de blazende wind'. Als Jezus het over de wedergeboorte heeft, zegt Hij tegen Nicodemus (in Joh.3:8): 'De wind blaast waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet van waar hij komt en niet waar hij heengaat; alzo is een ieder die uit de Geest geboren is.'

Volgens Brakel is het de gewone weg van God, dat mensen langzamerhand (allengskens) worden bekeerd

Door de ervaring en het ontvangen inzicht in het geestelijk leven heeft Brakel toch algemene richtlijnen kunnen geven. Hij leert ons: 'Sommigen worden langzamerhand (allengskens) bekeerd, met vele wisselingen van droefheid, blijdschap, geloof, ongeloof, strijden, overwinningen, vallen, opstaan; en dit is de gewone weg, die God doorgaans houdt in de bekering van de meesten.' Hij bedoelt hiermee de weg van bekering vanaf de eerste overtuiging tot de bewustheid dat men Christus aanneemt.

Ook de Schotse prediker William Guthrie stelt dat er naast een 'wettische bekering' ook een bekering is die langzamer en zachter tot stand komt. Drs. K. Exalto geeft ons door over het werk van het geloof in het hart deze mensen: 'Soms voert de Heere dit werk 'stil, zacht en vriendelijk' uit. Zij gaan in toenemende mate inzien dat zij de Heere Jezus Christus nodig hebben, worden bekommerd om hun eeuwig heil, God drijft hen uit naar de Heere Jezus Christus toe, totdat zij tenslotte komen tot een overgave aan Hem en in hem rust en vrede vinden.'
(Zie: K. Exalto, De bekering, Kampen 1992, blz. 64.)

Je kunt ook een bekeringsweg waarnemen bij de jongeren, die we de laatste tijd hebben meegemaakt tijdens de Bijbelstudies. 'De eerste overtuiging' zie je dan ontstaan als ze een geestelijke aanraking ervaren. Zo'n aanraking ging ook wel gepaard met een hartstochtelijk huilen. Als de Heere Jezus werd voorgesteld in Zijn heerlijkheid, liefde en aanbidding van genade, vooral tijdens het bidden, heb ik nogal eens een diepe ontroering opgemerkt onder meerdere jongeren uit de groep. Het is een gevoel van de aanwezigheid van de Heilige Geest, wat dan ook voor jezelf en de anderen merkbaar is. We zeggen het dan ook achteraf wel tegen elkaar: 'de Heilige Geest was in ons midden'. Eens belde een moeder mij dankbaar op over haar zoon. Hij had tegen haar gezegd: 'Mama, de Heilige Geest was in ons midden!'. De verandering in deze jongen was ook thuis duidelijk zichtbaar.

Vergelijk de wijze van bekering niet teveel met elkaar

De wijze van bekering moet je niet teveel met elkaar vergelijken, omdat volgens Brakel, Gods wegen wonderbaar zijn. De vrucht en de volharding in de weg van God zal het openbaar maken.

Er zal wel altijd een dankbare verwondering zijn. Je zult er de Heere voor danken en Hem de eer geven voor alles wat Hij voor en in je gedaan heeft. Het zal in je hart zijn: 'Ik zal U loven in eeuwigheid, omdat Gij het gedaan hebt ; en ik zal Uw Naam verwachten; want Hij is goed voor Uw gunstgenoten' (Ps.52:11).

Geloofsdaden

Vanaf blz. 754 noemt Brakel de geloofsdaden of geloofsoefeningen. Hij verklaart dat er langzamerhand meer kennis en geloof komt, dat de Heere Jezus door het Evangelie een ieder die het hoort roept: die wil, 'dat hij komen mag'. Je beseft het dan ook dat jij in het bijzonder door Jezus geroepen wordt, met de belofte dat Hij iemand die tot Hem komt niet zal uitwerpen.

Ik herinner me dat ik jaren geleden met Henk Minderhoud in een Bijbelstudiegroepje zat, tijdens een kamp in Burgh-Haamstede, ook al in Zeeland. (Henk is later dominee geworden en voor de zending naar Nicaragua gegaan. Hij ging in het begin ook mee met de gezinskampen.) We kwamen ineens bij de Bijbeltekst Joh.6:37, bij het gedeelte: 'Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.' De jongeren vroegen zich af of die tekst met betrekking tot henzelf waar was of niet. Er werden steeds weer vragen over gesteld. Hoe ze moesten komen... Iedere keer herhaalde Henk de Bijbeltekst. We kwamen gewoon niet verder. Het moest gebeuren... ze moesten tot Hem komen. Maar hoe dan wel? Een jongen riep uit met zijn handen omhoog: 'Zeg mij nu wat ik doen moet! Zeg mij nu wat ik doen moet!'

'Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.'

Weer werd herhaald: 'Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.' Een nichtje van mij liep weg uit onze Bijbelstudiegroep. Ze is gaan lezen en bidden bij de slaapruimtes. Niet lang daarna kwam ze in blijdschap terug. Het was inderdaad waar! 'Die tot Hem komt, zal Hij geenszins uitwerpen!' Ze had het zojuist zelf ondervonden. Het was bij haar naar binnen gekomen vanuit vers 35: 'En Jezus zei tot hen: Ik ben het Brood des levens; die tot Mij komt zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.'

Hieruit zie je dat je geestelijk moet worstelen met Gods Woord. Je moet als het ware Gods beloften biddend aangrijpen... en je zult zien dat de beloften ook jou aangrijpen. De Heere wil dat je strijdt om in te gaan (Luk.13:24). Je moet steeds weer opnieuw ingaan door de enge poort (Matth.7:13), zoals je moet voortgaan op de smalle weg. De poort en de weg zijn synonieme beelden. De discipelen waren al met Jezus op de weg, terwijl Hij hen aanspoort om in te gaan door de enge poort. In de weg van geloof en bekering wordt je steeds weer voor de keus gesteld om te blijven volgen. Dit komt overeen met wat Brakel over de geloofsdaden en het aannemen van Jezus schrijft.

Je moet je steeds weer aan de Heere overgeven en Jezus in een toevluchtnemend geloof aannemen.

Je moet Jezus steeds weer in een toevluchtnemend geloof aannemen

Je moet je blijven bezig houden met de vraag: 'Hoe zal ik Hem ontvangen?' Je moet biddend en smekend met Hem in gesprek blijven: luisterend naar Zijn spreken vanuit Zijn Woord.

Brakel zegt dat de beloften van God in Zijn Woord een gedurende stem van de hemel is. Hij zegt van de gelovigen dat ze al de beloften van het Evangelie omhelzen. Ze horen door het geloof de beloften als een antwoord van God. Ze herkennen zich ook in het adres van de beloften, die dan in het bijzonder tot hen worden gericht (als tot een zoekend, hopen, verlangend, schuldig en missend iemand, enz...). 'Soms komt er ook wel de verzegelende kracht van de Heilige Geest bij, getuigende met hun geest, dat zij kinderen van God zijn' (Rom.8:16).

Het geloof is een gave van God, een opgave voor ons en het uit zich in overgave. De roeping (de oproep tot geloof en bekering) gaat vooraf. Dat is de vermaning waardoor de genade wordt meegedeeld. Brakel verklaart ons: 'Het eerste beginseltje van het leven ontvangt hij met de daad van het geloof. Geloof en leven zijn in de tijd gelijk, maar in de orde gaat het geloof voor, als een oorsprong van het leven; want daar is geen leven dan in de vereniging met Christus, waaruit blijkt de dwaasheid van hen, die eerst verloochening (van zichzelf), die eerst heiligheid zoeken; deze stellen zich in het uiterste gevaar om nooit wedergeboren te worden.'

Die eerst heiligheid zoeken, stellen zich in het uiterste gevaar om nooit wedergeboren te worden

Dit is een ernstige zaak! Als we voorwaarden in de mens zoeken, waardoor hij geschikt zou zijn (gemaakt) om te geloven, dan blokkeren we dus de weg om behouden te worden. Of je nu een voorgezien geloof, gevoel, vernedering, schuldbesef of berouw voor het geloof plaatst, het is allemaal verkeerd. De laatste zaken worden geleerd door 'de rechtse remonstranten'. Die zijn dus te vinden in de uiterst rechtse kant van de reformatorische gezindte. Dat zijn de hypercalvinisten. We worden onvoorwaardelijk geroepen om tot Jezus Christus te komen, om door Hem behouden te worden. Hij onderwijst ons op de school van de genade. Schuldbesef, verootmoediging, berouw, verlangen, liefde tot God en Jezus zijn vruchten van het geloof (en geen voorwaarden tot het geloof). Brakel schrijft op blz. 756: 'Zo iemand mij vraagt: waaraan hij zijn eerste begin van wedergeboorte zal kennen? Ik antwoord: van de eerste daad van het geloof.' Volgens hem hoef je de tijd van het eerste begin niet te weten en je kunt dit ook vast niet weten. Als er geen plotselinge krachtige bekering heeft plaatsgevonden is dit moeilijk vast te stellen. Ik ken wel genoeg jongeren die krachtig werden aangeraakt tijdens een samenkomst. Voor sommigen van hen zal het begin duidelijker liggen. Anderen vallen regelmatig terug en worden in een meer geleidelijke weg overtuigd en omgebogen. Ik denk dat radicaliteit belangrijk is! Weinig toewijding en bekering geeft maar weinig bemoediging, troost en geestelijke blijdschap. Brakel geeft aan dat het genoeg is 'als men op goede gronden uit het Woord van God en uit goede kennis van het hart en daden besluiten kan, dat men gelooft en wedergeboren is'.

In de tijd van ds. Brakel werden de meesten bekeerd tussen de 14 en 25 jaar

In zijn tijd werden volgens Brakel de meesten bekeerd tussen de veertien en vijfentwintig jaren in de gemeenten, tenminste 'alwaar een krachtige dienst al hun tijd is geweest'. Ik hoop en bid dat er in onze gemeenten ook zo'n krachtige dienst zal

zijn en komen! Ik verlang dat ingezonken gemeenten terug zullen keren naar de voorstelling van zaken door Brakel. Ik wil zowel 'te links' als 'te rechts' toeroepen, wat we lezen in Jer.6:16: 'Zo zegt de HEERE: Staat op de wegen, en ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin.' Voor hen die dit gaan doen, geldt dan ook de belofte die volgt: 'Zo zult gij rust vinden voor uw ziel.'

Het gelovig aannemen van Jezus

Brakel gaat op de bladzijden 822-823 in op de onderhandelingen die de gelovigen met Jezus hebben. Hij leert ons: 'De ware gelovigen nemen de Heere Jezus aan, en dat met hun hart, en dat dikwijls. (...) Zij gaan naar de fontein zelf, zij hebben onderhandelingen met God, met Christus Zelf. Naar Hem wenden ze zich, naar Hem zien ze uit, naar Hem verlangen ze, Hem nemen ze aan, op Hem verlaten zij zich, aan Hem geven ze zich over, met Hem willen ze verenigd zijn, en in gevoeligheid (konden ze maar verenigd blijven) en oefenen alzo die daden van het geloof...' Zij doen dit met hun hart, zonder onzuivere bijbedoelingen. Het gaat hen om een werkelijke geestelijke relatie met Jezus. Zij zoeken en volgen Hem uit liefde en niet 'om de broden' (slechts om de gaven en de persoonlijke voordelen). Zij zoeken Hem intensief en volhardend. Brakel schrijft erover: 'Zij nemen de Heere Jezus dikwijls aan, ja wel duizend en wel duizendmaal.'

**Brakel: 'Zij nemen de Heere Jezus dikwijls aan,
ja wel duizend en duizendmaal'**

Ook als ze Hem kennen blijven ze dit doen, om zich 'nauwer met Christus te verenigen'. Brakel vervolgt: 'Hun dagelijkse struikelingen leren hun dat wel doen; zij zien dat ze zonder Hem tot God niet komen kunnen; de begeerten tot rust en vrede van het gemoed drijven hen gedurig naar Hem toe, die alleen hun vrede is; en boven dat alles, de liefde, de liefde trekt hen daar telkens heen.' De dierbaarheid van Jezus blijft hen trekken. Als ze Hem hebben mogen genieten, weten ze welke schat ze hebben gevonden. 'Hun zorg is, dat ze Hem toch niet verliezen, zij houden Hem vast, zij laten Hem niet gaan.' De kostelijkheid en dierbaarheid van Jezus is het voorwerp van hun gesprekken. Als ze iemand vinden, die Jezus ook dierbaar is, die beminnen ze met hun hele hart.

Jongeren zeggen het meer in hun eigen taal. Maar de genoemde zaken zullen de door de Heilige Geest aangeraakte jongeren herkennen.

Geestelijke vriendschappen

We zien dat er hechte vriendschappen zijn ontstaan tussen de jongelui die dezelfde ervaringen hebben gehad tijdens de samenkomsten. Als je ze mailt voor een nieuwe samenkomst worden ze al blij en enthousiast en massaal komen ze dan weer naar een bijeenkomst. Dit zijn heerlijke tijden, ook voor de leidinggevenden!

Alle dank gaat uit naar de grote Herder van de schapen, Die Zijn kudde aan het verzamelen is. De reformatorische velden zijn ook wit om te oogsten.

**De reformatorische velden
zijn ook wit om te oogsten**

Laat ons dan ook vrijmoedig ingaan in de oogst, om daar het werk van de hemelse Landman te zien. Om te helpen om de oogst binnen te halen. We zien dat jongeren en ouderen in bewogenheid bidden voor een rijke oogst onder de jongeren. We lezen in Ps.126:5-6: 'Die met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien. Die het zaad draagt, dat men zaaien zal, gaat al gaande en wenende; maar voorzeker zal hij met gejuich wederkomen, dragende zijn schoven.' Het is heerlijk om deze jonge biddende en wervende evangelisten bezig te zien voor anderen. Ik heb jongeren zien bidden met huilende en zoekende jongeren. Ze leggen hun armen soms troostend om hen heen en willen hen biddend bij Jezus brengen. We mogen ook getuigen: 'De HEERE heeft grote dingen bij ons gedaan; daarom zijn wij verblijd' (Ps.126:3).

Een 14-jarige mailde vorig jaar naar een groepje: 'Lieve iedereen, Weer samen komen is zó mooi! Toch is het wel anders, omdat je een paar mensen mist. Vandaag was het zingen ook mooi, ik ga volgende keer zeker weer! Het voelt zo fijn, met anderen zingen tot eer van God.'

Een 16-jarige reageerde toen: 'Lieve allemaal, Ik vond het geweldig om weer bij elkaar te zijn! Jammer dat niet iedereen op onze school zit en we daarom niet met z'n allen kunnen zijn. Vandaag vond ik het ook heerlijk om te zingen in de pauze! Laten we niet vergeten om voor elkaar te bidden en om de mensen, waarvoor we gevraagd hebben te bidden, op te dragen in het gebed!'

Een passieve of een actieve wil?

Satan en zijn demonen zijn er op uit om het denken te verwarren en de wil van de passief te maken. Ze bevorderen de passiviteit, waardoor mensen afhankelijk worden en het roer uit handen geven. Er is een angst om de controle te verliezen. Velen klampen zich vast aan de overleveringen en durven geen nieuwe uitdagingen aan. Zij zijn angstig in de verdediging, terwijl we geroepen worden om door het geloof in Christus te overwinnen.

Om mensen passief en inactief te maken, gebruiken de duivelen vaak het wapen van de angst. Er wordt zelfs een wettische angst voor God aangekweekt. Zij denken dan dat Hij een hard Heer is (zoals we dit zien in de gelijkenis in Matth.25 en Luk.19). Het talent wordt dan begraven. Kerkmensen worden dan lijdelijk en fatalistisch en gaan maar afwachten, 'of het nog eens zou mogen gebeuren'. Ze worden afhankelijk van wettische regels en van hun veilige kaders. Velen zijn bang om buitengesloten en afgewezen te worden. Ze willen acceptatie binnen kring. Het geloof wordt voor hen onbegrijpelijk en verwarrend. Velen zijn bezet met geloofsangst en durven het niet zonder meer op Jezus te wagen. Gelovigen zijn niet afwachtend, maar verwachtend en ze zijn lijdzaam actief met de vleugels van geloof en gebed (Openb.12:14).

De boze wil dat je stilzwijgt en niet getuigt van het geloof in Jezus.
God wil dat de gelovigen van Hem en Zijn Zoon getuigen.
De Heilige Geest geeft juist vrijmoedigheid in het spreken.

Is alles onder controle?

Satan en zijn demonen proberen dus de wil passief te maken en het denken te verwarren, om zo de controle bij de mensen over te nemen. Dit gebeurt wereldwijd als de bevolking en politieke leiders angstig worden gemaakt door wereldwijde bedreigingen op het gebied van klimaat, rampen, terrorisme en oorlogen. De boze geesten gebruiken daar ook onderdrukkende systemen en godsdiensten voor, zoals het communisme en de islam (= onderwerping) en andere wettische godsdiensten. Op deze wijze knechten en verlammen ze de wil van de aanhangers.

Satan is een wettische geest (Hij is de beschuldiger en aanklager). Hij bewerkt angst, onderwerping, geestelijke onduidelijkheid, verwarring, twist, verdeeldheid en chaos. Zijn motto is: Verdeel en heers! Zo wil hij de controle overnemen en zijn slachtoffers aan hem binden (in gebondenheid houden). Het misleidende is dat mensen die zich bedreigd voelen, juist zelf de controle willen bewaren. Zij manoeuvreren daarmee in het machtsgebied van de duivel.

Autoritair ingestelde godsdienstige mensen kunnen ook door de boze worden gebruikt om anderen te onderdrukken op kerkelijk en godsdienstig gebied. Zij kunnen gaan werken met machtsmiddelen in de kerkelijke bolwerken, die zij willen bewaren en bewaken.

Op godsdienstig gebied moet er echter worden gewerkt met genademiddelen! Jezus Christus moet daar de Koning zijn, waaraan allen vrijwillig onderworpen dienen te zijn.

Zijn licht en liefde schijnen... en waar Hij komt zal de nacht verdwijnen. Door het gebruik van machtsmiddelen komt er gebondenheid. Door het gebruik van de genademiddelen wordt de weg naar de vrijheid bewandeld.

Er komt vrijheid door het gebruik van de genademiddelen

Het geloof wil juist de controle in handen geven van de goede Meester en de sterke Overwinnaar Jezus Christus. Daarin ligt ook hun houvast en troost. We kunnen dit lezen in vraag en antwoord 1 van de Heidelbergse Catechismus. Je weet je dan het eigendom van jouw getrouwe Zaligmaker Jezus Christus, Die de zorg over jou op Zich heeft genomen. Op deze ontspannen wijze mag je dan leven uit Hem en staan in de vrijheid, waarmee Hij je heeft vrijgemaakt (Gal.5:1).

De waarheid maakt vrij!

Het Evangelie van Jezus Christus geeft juist vrijheid. De waarheid maakt vrij. Jezus neemt door de Heilige Geest de controle bij ons over en maakt onze wil hierbij actief. God geeft ons de wil om te geloven. De wil vernieuwd zijnde werkt zelf ook (Dordtse leerregels). Het verstand (het denken) wordt ook vernieuwd en verlicht. Er komt dan helderheid, inzicht, uitzicht en zekerheid, waardoor wij kunnen staan in de vrijheid, waarmee Christus ons heeft vrijgemaakt (Gal.5:1).

Een goede evangelist

Charles Haddon Spurgeon, 'the Prince of Preachers' (1834-1892)

Volgens de beroemde prediker C.H. Spurgeon moet een evangelist zich solidair weten met de mensen die hij benadert. Hij dient zich één met hen te gevoelen en hen lief te hebben zoals ze zijn, in hun cultuurpatroon en gedragsstructuur. Daarbij moet hij op Jezus gelijken (Jesus-like). Ja, hij moet proberen in alles te denken, te spreken en te handelen, zoals de Heere Jezus dit deed. Laten we Christus hierin daarom tot het grote Voorbeeld stellen en Hem door het geloof trachten na te volgen, om door Hem een visser van mensen te kunnen zijn. Verder behoort, volgens Spurgeon, een goede evangelist te letten op speciale aanwijzingen van de Heilige Geest in zijn hart. Daarbij dient hij vooral de grootste verwachtingen van God te koesteren, Die het werk door Zijn Heilige Geest effectief kan maken.

Eens kwam er een "oefenaar" bij ds. Spurgeon. Hij wilde toegelaten worden tot de predikantenopleiding van deze opwekkingsprediker.

Spurgeon keek bij zijn toelatingscriteria vooral naar de vrucht op de prediking. Als de Heere de prediking van een oefenaar had gezegend, was dit voor Spurgeon een goed teken van een hogere roeping. Dit is ook een les voor onze tijd! De oefenaar gaf echter te kennen dat hij nog geen aantoonbare vrucht op zijn prediking had gezien. Spurgeon vroeg hem of hij ook geloofde dat God zijn prediking zou kunnen zegenen. De oefenaar had daar eigenlijk niet veel vertrouwen in, omdat hij dacht daartoe te weinig gaven te bezitten. Spurgeon liet hem nog niet toe tot de opleiding, omdat hij niet kon aangeven dat de Heere zijn prediking had gezegend, en hij voegde de oefenaar toe: "U geschiede naar uw geloof."

Hij gaf hem verder de opdracht om maar weer te gaan preken, en daarbij te geloven dat God hem dan ook vrucht op zijn prediking zou geven. Dit gebeurde inderdaad... en daarna werd deze man pas toegelaten tot de predikantenopleiding van Spurgeon.

Het is ook nodig dat een evangelist ten volle verzekerd is van zijn eigen zaligheid, om krachtig en overtuigend over te kunnen komen. Spurgeon acht het uiterst belangrijk dat een evangelist de Boodschap brengt met grote directheid op de mens af (down-rightness).

Dr. C.A. van der Sluijs verklaart: 'Zo ging het immers ten tijde van de Reformatie ook, men preekte niet óver het Evangelie, maar men preekte hét Evangelie.'

(Zie hierbij verder zijn boek 'Charles Haddon Spurgeon, een Baptist tussen Hypercalvinisme en Modernisme', Kampen. Het betreft zijn proefschrift ter verkrijging van de graad van doctor in 1987.) Ik heb dit onderwerp over een doeltreffende verkondiging verder uitgewerkt in het boek 'Opwekking tot reformatie', Heerenveen 1999. Het staat ook op de website van st. Heart Cry.

De bewegotheid over verloren zielen

In ons hart moet er een blijvende bewegotheid over verloren zielen zijn! Er zijn predikers en ook ouders die dit als een soort geestelijke pijn in hun hart gevoelen. Het is bekend dat er in het verleden puriteinse predikers vanwege deze bewegotheid wenende op de preekstoel stonden.

Iemand vertelde me in 1987 tijdens een gezinskamp in Heverlee iets over de vergaderingen van oudsten in zijn gemeente te Den Helder. Er werd dan soms geweend uit evangelische bewegotheid over verloren zielen.

Dit is voor mijn gevoel diepgaander dan het zuchten van 'och en ach' over de droevige toestand van land en volk en de achteruitgang. Wat voor een boodschap van hoop zit er in het bedenken van de geestelijke armoede en de zogenaamde donkere tijd waarin we leven? Het kan erg zijn als de wereld in de kerk komt, maar het is erger als de kerk de wereld niet meer in kan gaan, omdat er geen innerlijk vuur brand voor de nood van verloren zielen! Het probleem ligt dus meer in de kerk dan in de wereld.

Als de kerk weer meer het licht op de kandelaar zou zijn, was het nu niet zo donker in de wereld. Als het vuur in de gelovigen een uitlaande brand zal worden, zal er ook minder kilheid zijn in de wereld om hen heen. Velen houden zich in de kerken meer bezig met binnenbrandjes, dan met het vurig zijn in de redding van anderen.

Als het koud is in ons hart, gaat er geen warmte van ons uit.

Het grote probleem van de godsdienst

Het grootste probleem kan wel eens liggen in de godsdienst. Een kille leerstellige benadering en het uitdragen van overleveringen en geloofsartikels zonder meer zal de warme vlam van het geloof niet aansteken. We weten dat de Heilige Geest dit doet. Het gaat daarbij over het komen tot een relatie. Het bedrijven van religie kan het komen tot een relatie met Jezus Christus in de weg staan. De godsdienst was ook in de tijd van het Nieuwe Testament het grootste probleem.

Religie kan de relatie met Jezus in de weg staan

In heel wat gevallen moeten religieuze mensen eerst hun eigen gedachten over hun religie verliezen, willen ze tot een relatie kunnen komen. Zolang je nog weet hoe het moet gaan met jou en het geloof in Jezus, sta je aan de verkeerde kant te werken. Werp het net dan maar aan de andere zijde van het schip! De visserskunst van de discipelen moest overboord (in Joh.21). In de nacht van je eigen godsdienstige pogingen vang je niets. Jezus zei in de ochtend tegen de discipelen: 'Werp het net uit aan de rechterkant van het schip en u zult vinden. Dus wierpen zij het uit en zij konden het niet meer trekken vanwege de grote hoeveelheid vissen'(Joh.21:6).

Ook mensen van de rechterflank moeten leren om het geloofsnet aan de rechterzijde van hun schip te werpen. Op het woord van Jezus moet je het net uitwerpen.

Op het woord van Jezus moet je het net uitwerpen

Hij belooft daarbij: 'en u zult vinden'. Hier gaan dus ook opdracht en belofte samen. Kom daarom uit jouw natuurlijk godsdienstig gevoel tevoorschijn en probeer het eens vanaf de kant van Jezus. Wij moeten dus niet vanaf onze kant werken, maar vanaf de kant die Jezus ons in Zijn Woord aanwijst.

Een vriend vertelde me dat hij tijdens een gezinskamp eens een student in zijn groep had. (De jongeman was al een eind in de twintig.) Hij was afkomstig van een uiterst rechtse gemeente, maar had het geloof de rug toegekeerd. Het is dan nog maar de vraag hoe los je er dan van bent geraakt. Zijn filosofische studie heeft er wellicht invloed op gehad. Een familielid had hem meegekregen naar het kamp. De man was er biddend mee bezig geweest.

Het was niet fijn dat deze student deelnam in de Bijbelstudiegroep. Hij kwam steeds weer met tegenwerpingen, om hiermee aan te tonen dat het volgens hem niet waar was.

De student kwam steeds weer met tegenwerpingen

Vanwege zijn Bijbelkennis en achtergrond gebruikte de student gevaarlijke argumenten, om maar tegen het geloof in te gaan. Hij was niet te overtuigen en had een negatieve invloed naar de andere groepsleden toe.

Op de afsluitingsavond, waarin de jongeren zelf ook een aandeel konden leveren (onder meer met muziek en zang), was de student niet aanwezig. Zo'n avond is een hoogtepunt voor de kampgangers, maar hij wilde daar verder niets meer met het geloof te maken hebben. Hij verbleef daarom maar in een slaapzaal.

Mijn vriend had natuurlijk graag deze avond bijgewoond, maar hij was zo bewogen over het zielenheil van de student, dat hij besloot om naar hem toe te gaan. Het familielid ging op een andere plaats voor hen bidden.

Het ging deze laatste Bijbelstudie ook over Joh.7:37: 'En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus en riep: Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken.' Wat kan er zo'n laatste dag van samenkomsten toch nog gebeuren?

Mijn vriend werd bepaald bij Jes.40 en dan met name bij vers 9, waar we lezen: 'O Sion, gij verkondigster van goede boodschap, klim op een hoge berg; o Jeruzalem, gij verkondigster van goede boodschap, hef uw stem op met macht, hef ze op, vrees niet, zeg de steden van Juda: Zie hier is uw God!' Dit was ook de boodschap voor de ongelovige student.

Mijn vriend vroeg hem op de slaapzaal of hij nog wilde praten. Dat wilde hij eigenlijk niet meer, maar daarna gaf hij toch toe. In dat gesprek kwam hij weer met zijn ongelooftheorieën en tegenwerpingen, terwijl hij zich niet liet overtuigen.

Mijn vriend voelde dat het hem niet lukte. Hij had echter geen Bijbel bij zich en vroeg aan de student 'of hij zijn wapen mocht halen'. Hij vond het goed. Intussen was het familielid aan het bidden. (Deze man is later de zending ingegaan.)

Mijn vriend kwam met zijn Bijbel terug en vond de student wenend en geestelijk gebroken. De Heilige Geest had hem aangeraakt. De genade van God had hem overweldigd. In de tijd die volgde waren de vruchten van geloof en bekering goed te zien bij deze inmiddels gelovige student.

Je ziet wat het bezoek van Jezus Christus bij deze afvallige jongeman heeft uitgewerkt.

Je ziet ook hoe zijn oude religieuze ervaringen en kennis hem in de weg stonden en zelfs tegen het Evangelie werden gebruikt.

Het Evangelie is echter een kracht van God tot de zaligheid. Als je het Evangelie op een goede en directe manier brengt, mag je daarom ook de kracht van de Heilige Geest verwachten. We dienen het zwaard van de Geest te nemen, dat is Gods Woord (Ef.6:17). Het scherpe, tweesnijdende zwaard oordeelt ook de overleggingen en gedachten van het hart (Hebr.4:12).

In het Evangelie komt Jezus bij ons op bezoek

In de verkondiging van het Evangelie gaat het over een bezoek van Christus aan zondaren. Deze heilrijke nodiging is tevens een verzoek van de Heere Jezus om binnengelaten te worden. De verkondigers van het Evangelie behoren immers te nodigen: 'Wij zijn dan gezanten namens Christus, alsof God u door ons oproept. Namens Christus smeken wij u: Laat u met God verzoenen' (2 Kor.5:20). Dit verzoek van Christus vraagt om een reactie!

Paulus schrijft in 2 kor.5:19 dat God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende was. Dit woord van de verzoening was door God in Paulus gelegd. Dit is ook in het hart van iedere getrouwe prediker van het Evangelie gelegd.

De Studiebijbel verklaart bij vers 19: 'Dit 'woord' werd Paulus bekendgemaakt en kreeg een plaats in zijn hart (Gal.1:12). Sindsdien verkondigt hij dit 'woord', het Evangelie, Gods aanbod van verzoening in Jezus Christus (vs.20).'

Als iemand een ruim en bijbels Evangelie verkondigt, draagt hij uit wat hij (geestelijk gezien) gehoord en getast heeft van het Woord des levens (1 Joh.1:1-3). Hij wil ook niet anders dan om het Evangelie op deze wijze uit te dragen. Als je het zelf zo hebt ervaren, zul je dit ook doen. Als je het zelf zo nog niet kent, zul je het waarschijnlijk ook niet zo ruim en welmenend kunnen verkondigen. Als je een vaste hoop op God en Zijn beloften hebt, durf je met vrijmoedigheid een ruim Evangelie te verkondigen.

We moeten er voor oppassen dat we geen 'hopeloze boodschap' uitdragen, zodat de toehoorders in een poel van moedeloosheid of een moeras van twijfel terechtkomen. Op geestelijk gebied is er geen 'voordeel van de twijfel' - het is nadelig om te twijfelen aan Gods Woord en Zijn beloften. (Je moet daar tegenover niet teveel van jezelf verwachten.) Ik herinner me dat Spurgeon ergens verklaart, dat iemand door twijfel niet kan opgroeien in de genade.

Door twijfel kun je niet opgroeien in de genade

Twijfel hoort thuis op het negatieve grijze denkveld van de oude mens.

Door het horen van een hopeloze boodschap worden mensen lijdelijk. Ze gaan dan maar afwachten, 'of het nog eens zou mogen gebeuren'. De duivel en zijn boze geesten zijn er zeker op uit om de wil van kerkmensen passief te maken. Zij worden dan bang voor geestelijke activiteit en voor alles wat hen aanspoort om tot Jezus te gaan. De Heilige Geest maakt de wil juist actief, zodat zondaren gaan geloven en zich gaan bekeren tot God. Laten we daarom geen werktuig van de satan worden, door mensen in een lijdelijke en passieve toestand te brengen. Er moet hoop op God in ons hart zijn en een goede verwachting. Er moet een geloof zijn in de waarheid van Zijn

beloften. Dat geeft ons de moed om het te wagen op Zijn beloften en te komen zoals we zijn.

Al zijn we dan nog zo zondig en onbekwaam, laten we desondanks toch tot Jezus gaan, want juist dan hebben wij Hem hiervoor nodig! Ja, arm, moede en naakt, komen we tot de God Die zalig maakt. We dienen een boodschap van hoop te brengen!

We dienen een boodschap van hoop te brengen!

We lezen zo duidelijk in Ps.78:4 dat we (in navolging van de Israëlieten) de kinderen de loffelijke daden, de kracht en de wonderen van de Heere moeten vertellen. Dit was een vastgestelde wet in Israël (vers 5). Het doel hiervan lezen we in vers 7: 'Opdat zij hun hoop op God stellen en Gods daden niet vergeten, maar Zijn geboden bewaren.'

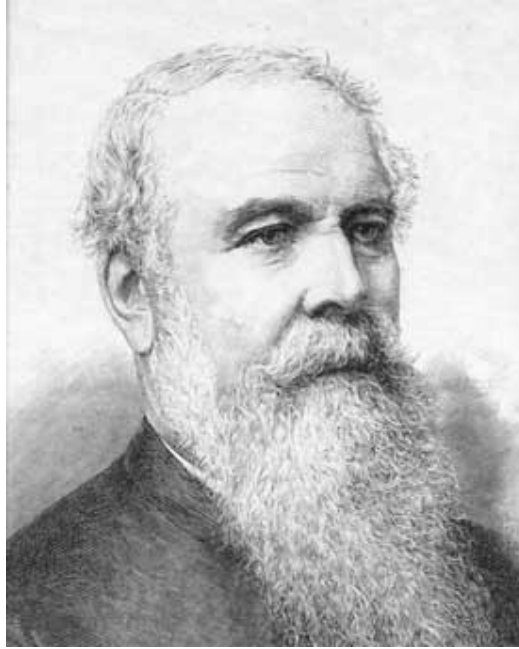
Het Koninkrijk van God is nabij gekomen

Let goed op het optreden van Christus! We lezen daarvan in Markus 1:14-15: 'En nadat Johannes overgeleverd was, kwam Jezus in Galilea, predikende het Koninkrijk Gods, en zeggende: De tijd is vervuld, en het Koninkrijk Gods nabij gekomen; bekeert u, en geloof het Evangelie.' Dit was een confronterende, blijde boodschap van redding en genezing. Dit was ook zo bij de prediking van Johannes de Doper en de 70 uitgezonden. De Evangelieverkondiging is de prediking van het nabij gekomen Koninkrijk van God en de tijd van de bezoeking (of van het bezoek van Christus). Lukas 19:41-44 gaat over de tijd van de bezoeking, die Jeruzalem niet heeft bekend. Dit is de tijd dat de Heere naar de inwoners van Jeruzalem omzag.

Het is Gods opzoekende liefde in Christus als Hij met het Evangelie tot ons komt.

Het is Gods opzoekende liefde in Christus als Hij met het Evangelie tot ons komt

We lezen over de heerlijke, weergaloze liefde van God voor de wereld in Johannes 3:16: 'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet zal verderven, maar het eeuwige leven zal hebben.' Het Griekse woord voor 'wereld' is hier 'kosmon'. Dit komt van het begrip 'kosmos' en er wordt mee bedoeld "de zondige, van God vervreemde mensenwereld". Volgens de bekende Engelse prediker J.C. Ryle is "de liefde waarvan hier gesproken wordt niet de speciale liefde waarmee de Vader Zijn eigen uitverkorenen aanziet, maar een geweldig medelijden en het begaan zijn met het hele menselijk geslacht'.

De bekende prediker John Charles Ryle (1816-1900)

Ryle verklaart ons verder: 'God had de wereld zo lief, dat Hij Zijn Zoon gaf om een Zaligmaker te zijn voor allen die geloven. Zijn liefde wordt aan iedereen vrijelijk, volledig, eerlijk en zonder voorbehoud aangeboden. Maar die liefde is alleen te verkrijgen via het enige kanaal van Christus' verlossing. Degene die Christus verwerpt, snijdt zichzelf af van Gods liefde en zal eeuwig omkomen.'

**'Zijn liefde wordt aan iedereen vrijelijk, volledig,
eerlijk en zonder voorbehoud aangeboden'**

Twee voorbeelden van 'bezoeken met kracht' vinden we in Lukas 19:1-10 (Jezus en Zacheüs) en in Johannes 4 (Jezus en de Samaritaanse vrouw). Christus sprak en handelde daar 'met macht'.

Het Evangelie en de waarheid moeten zo dicht mogelijk nabij het hart worden gebracht!... Er mag geen onnodige afstand worden gecreëerd. Een confronterende, radicale en appellerende prediking is nodig! Het gaat er dus om 'hoe' de waarheid wordt verkondigd! 'Nabij brengen' is de beste poging aanwenden om ze het te laten doorgronden, te laten verstaan. Ze moeten het leren begrijpen. De waarheid moet ook zo duidelijk mogelijk worden gebracht, opdat men ze kan verstaan, om er door te kunnen worden vrijgemaakt door Gods genade. Wat op natuurlijk, opvoedkundig en onderwijskundig gebied niet werkt en niet overkomt, dat heeft normaal gesproken ook geen positief effect op geestelijk gebied. Op geestelijk gebied dienen de beste middelen te worden aangewend voor het hoogste doel. De Heere is het toch waard!

**Een confronterende, radicale
en appellerende prediking is nodig!**

De Heere komt liefdevol in Zijn Evangelie tot ons. Het doet Hem verdriet als wij Zijn aanbod niet accepteren. We kunnen dit zien in Christus' verdriet over de ongelovige en hardnekkige joden van Jeruzalem. We lezen daarover in Lukas 19:41-42: En toen Hij dichtbij kwam en de stad zag, weende Hij over haar. Hij zei: Och, of u ook nog op deze uw dag zou erkennen, wat tot uw vrede dient. Nu echter is het verborgen voor uw ogen.' Daarna voorzegt Jezus de verwoesting van Jeruzalem. In vers 44 lezen we dat Jezus profeteert, dat er geen steen op de andere zal gelaten worden.

(Dit is ook letterlijk gebeurd in het jaar 70. Een Romeinse soldaat gooide een brandende fakkel in de tempel. Daardoor vloog de tempel in brand en smolt het goud. Het vloeibare goud stroomde zodoende tussen de stenen. Achteraf braken de soldaten de stenen af, om het goud er tussenuit te halen. Zij zorgden ervoor dat er geen steen op de andere bleef.)

In vers 44 lezen we verder dat Jezus hierbij als reden van de verwoesting aangeeft: 'Omdat u het tijdstip waarop God naar u omzag, niet hebt onderkend.'

Welke een desastreuze gevolgen kan het hebben als je het tijdstip waarop God naar je omziet niet onderkent! Hij ziet naar je om door de verkondiging van het Evangelie.

Volgens het commentaar van de Studiebijbel weende Jezus over Jeruzalem, omdat zij de vrede van God afwees, terwijl "de tijd van uw bezoeking" betekent: "de tijd waarin God naar u omzag". In de Engelse Bijbel lezen we: 'Because you did not know the time of your visitation.' (In een andere vertaling: '... of God's coming to you'.)

In het Evangelie komt de God in Jezus Christus dus tot ons. Hij biedt ons dan de reddende hand. Als je deze hand afwijst of negeert, blijf je onder het oordeel liggen. Jouw eeuwige ondergang kan dus worden afgewend als je de uitnodiging van Jezus aanvaardt. Hij komt bij jou geestelijk op visite. Hij staat aan de deur van jouw hart en klopt.

Kun je een voortdurend kloppende Jezus nog buiten je leven houden?

We lezen in Openb.3:20 dat Jezus nodigt: 'Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort, en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden, en hij met Mij.' Kun je een voortdurend kloppende Jezus nog buiten je leven houden?